EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2024.10.31.
COM(2024) 506 final

2024/0285 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

bizonyos halállományok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2025. és 2026. évre történő meghatározásáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A közös halászati politikáról szóló 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[1] (a továbbiakban: alaprendelet) többek között a halászati lehetőségek, úgymint a fogási és halászati erőkifejtési korlátok megállapításakor alkalmazandó célkitűzéseket határoz meg annak érdekében, hogy az uniós halászat ökológiai, gazdasági és társadalmi szempontból fenntartható legyen. Az Európai Parlament és a Tanács elfogadta az Északi-tengerre és a nyugati vizekre vonatkozó többéves tervek létrehozásáról szóló (EU) 2018/973 rendeletet[2] és (EU) 2019/472 rendeletet[3], amelyek bizonyos állományok tekintetében meghatározzák, hogy a halászati lehetőségek meghatározásakor hogyan érhetők el az említett célkitűzések (a továbbiakban: az Északi-tengerre vonatkozó többéves terv és a nyugati vizekre vonatkozó többéves terv).

A halászati lehetőségeket a legtöbb állomány esetében évente, egyes állományok esetében pedig két-négyévente kell meghatározni.

A halászati lehetőségek egy részét az EU önállóan határozza meg, míg más halászati lehetőségeket a nem uniós országokkal folytatott többoldalú vagy kétoldalú konzultációkat követően kell meghatározni.

E javaslat célja, hogy meghatározza a halászati lehetőségeket bizonyos olyan:

– állományokra vonatkozóan, amelyek esetében az EU önállóan határozza meg a halászati lehetőségeket, ideértve a mélytengeri állományokat is,

– állományokra vonatkozóan, amelyekkel: i. az EU-nak és az Egyesült Királyságnak közösen kell gazdálkodnia az Északi-tengeren és az északnyugati vizeken, ideértve e területek mélytengeri állományait is, ii. az EU-nak és Norvégiának, valamint az Egyesült Királyságnak közösen kell gazdálkodnia az Északi-tengeren, iii. az EU-nak és Norvégiának közösen kell gazdálkodnia Skagerrak-Kattegat területén, vagy iv. amelyek az Északkelet-atlanti Halászati Bizottságban (NEAFC) részes parti államokkal folytatott konzultációk tárgyát képezik,

– állományokra vonatkozóan, amelyekkel a regionális halászati gazdálkodási szervezetek gazdálkodnak, valamint

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj).

[2] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/973 rendelete (2018. július 4.) az Északi-tenger tengerfenéken élő állományaira és azok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a kirakodási kötelezettség Északi-tengeren történő végrehajtásának részletes meghatározásáról, valamint a 676/2007/EK és az 1342/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 179., 2018.7.16., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/973/oj).

[3] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/472 rendelete (2019. március 19.) a nyugati vizekben és a szomszédos vizekben halászott állományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, az (EU) 2016/1139 és az (EU) 2018/973 rendelet módosításáról, valamint a 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 83., 2019.3.25., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/472/oj).

– állományokra vonatkoznak, amelyek a nem uniós országok vizeiben élnek.

E javaslatban számos halászati lehetőség „p.m.” (*pro memoria*) formában van feltüntetve, mivel:

– az EU által önállóan kezelt egyes állományok tekintetében a javaslat elfogadásakor még nem állt rendelkezésre tudományos szakvélemény, vagy

– bizonyos, az illetékes regionális halászati gazdálkodási szervezetek által javasolt fogási korlátok és más intézkedések még függőben vannak, mert a szóban forgó szervezetek éves ülésére még nem került sor, vagy

– amíg le nem zárulnak bizonyos nem uniós országokkal folytatott többoldalú vagy kétoldalú konzultációk, nem állnak rendelkezésre számadatok a következőkre vonatkozóan: i. a nem uniós országokkal közös gazdálkodás keretébe tartozó állományok, továbbá ii. a nem uniós országokkal elcserélt halászati lehetőségek, valamint iii. a nem uniós országok illetékessége alá tartozó vizekben előforduló egyes állományok.

A halászati lehetőségek meghatározásához alkalmazott megközelítés

A halászati lehetőségeket az alaprendelet 16. cikkének a közös halászati politika céljaira, valamint az Északi-tengerre és a nyugati vizekre vonatkozó többéves tervekre hivatkozó (4) bekezdésével összhangban kell meghatározni.

A Bizottság minden évben közleményt tesz közzé, amely a tudományos szakvélemények alapján áttekintést nyújt az állományok állapotáról és kifejti a halászati lehetőségek javaslásához alkalmazott megközelítést. A legutóbbi éves közlemény *A fenntartható uniós halászat: az aktuális helyzet és a 2025-re vonatkozó iránymutatások* (COM(2024) 235 final).

A Bizottság tudományos szakvéleményeken alapuló és az éves közleményben felvázolt megközelítéssel összhangban álló halászati lehetőségeket javasol.

A Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) a Bizottság kérésére reagálva 2024. május 31. és június 30. között kiadta éves, illetve többéves szakvéleményeit, amelyek iránymutatást adnak több, e javaslat tárgyát képező, az EU által önállóan kezelt állományra vonatkozóan[4].

Az ICES tudományos szakvéleménye alapvetően adatokra támaszkodik:

– i. azon állományok esetében, amelyekre vonatkozóan átfogó adatkészletek állnak rendelkezésre, amelyek teljes körű analitikai, életkor/hossz szerint strukturált értékeléseket tesznek lehetővé, az ICES becsléseket készít az állományok méretéről, és előrejelzéseket készít arról, hogy a különböző kiaknázási forgatókönyvek milyen hatással lesznek ezekre az állományméretekre (fogási forgatókönyvek táblázatai). Az ICES ennek alapján megbecsüli a halászati lehetőségek olyan mértékű kiigazítását, amelynek eredményeként az állomány el fogja érni a maximális fenntartható hozamot (MFH) eredményező szintet,

– ii. azon állományok esetében, amelyekre vonatkozóan kevesebb adat áll rendelkezésre, az ICES nem biztosít fogási forgatókönyveket, hanem hosszabb távú tendenciákat határoz meg az állománypótlódás, a biomassza és a halászati mortalitás terén. Az ICES ennek alapján megbecsüli a maximális fenntartható hozamnak

[4] https://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx.

(MFH) megfelelő halászati lehetőségeket, MFH helyettesítő mutatók alapján, valamint

– iii. az egyéb olyan állományok esetében, amelyekről nem áll rendelkezésre elegendő adat, a halászati lehetőségek szintjével kapcsolatos tanácsadás során az ICES az elővigyázatossági megközelítésre támaszkodik, és egy bizonyos módszertant alkalmaz[5]. Azon állományok esetében, amelyekről több adat áll rendelkezésre, az ICES az állományok állapotának értékelése céljából hosszabb távú tendenciákat határoz meg az állománypótlódás, a biomassza és a halászati mortalitás terén, de nem becsüli meg az MFH helyettesítő mutatókat. Azon állományok esetében, amelyekről a legkevesebb adat áll rendelkezésre, az ICES az állományok állapotának értékelése céljából tendenciákat határoz meg a fogások vagy a kirakodások tekintetében.

Az i. és ii. pont szerinti állományokra vonatkozó ICES-értékelésekre „analitikai értékelésként”, a szakvéleményre pedig „MFH-szakvéleményként” hivatkoznak. A iii. pont szerinti állományokra vonatkozó értékelésekre „elővigyázatossági értékelésként”, a szakvéleményre pedig „az elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleményként” hivatkoznak.

Az i. pont szerinti állományok tekintetében az ICES évente teszi közzé szakvéleményét. A ii. és iii. pont szerinti állományok esetében azonban az ICES évente sem állományfelmérést nem végez, sem szakvéleményt nem tesz közzé. A ii. és iii. pont szerinti állományok esetében az ICES inkább hosszabb távú tendenciákat értékel. Következésképpen az ICES úgy véli, hogy az említett állományok értékelt állapotában a szakvéleményezési időszak alatt nem lesz jelentős változás. Ezen állományok esetében az ICES által közzétett szakvélemény a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemény a teljes szakvéleményezési időszak tekintetében. Azon, az EU által önállóan kezelt állományok esetében, amelyekre vonatkozóan az ICES több évig érvényes szakvéleményt tesz közzé, a Bizottság azt javasolja, hogy az éves teljes kifogható mennyiséget (TAC) a szakvéleményezés teljes időszakára, azaz 2 éves időszakra (többéves teljes kifogható mennyiség) vonatkozóan határozzák meg.

Az EU rendelkezésére álló halászati lehetőségeket az alaprendelet 16. cikkének a viszonylagos stabilitás elvéről szóló (1) bekezdésével összhangban kell kiosztani a tagállamok között.

A halászati lehetőségekre vonatkozó későbbi javaslattétel

Az EU által önállóan kezelt olyan állományokra vonatkozó halászati lehetőségek, amelyekre vonatkozóan még nem állnak rendelkezésre tudományos szakvélemények, e javaslatban „p.m.” jelöléssel vannak feltüntetve, és a tudományos szakvélemények rendelkezésre állását követően – az éves közleményben vázolt megközelítéssel összhangban – kerül sor javaslattételre. A tudományos szakvélemények rendelkezésre állását követően ez a javaslat aktualizálásra kerül a Bizottság szolgálatainak informális dokumentumai révén.

Hasonlóképpen, akkor történik javaslattétel bizonyos egyéb állományokra vonatkozó halászati lehetőségekre, amint ismertté válnak a nem uniós országokkal folyamatban lévő konzultációk és a regionális halászati gazdálkodási szervezetek azon éves üléseinek eredményei, amelyekre még nem került sor. Az említett konzultációkkal és a regionális halászati gazdálkodási szervezetek éves üléseivel kapcsolatban a Bizottság – az éves közleményben vázolt

[5] Lásd különösen az *ICES approach to advice on fishing opportunities* című dokumentumot: https://doi.org/10.17895/ices.advice.22240624.v2.

megközelítéssel összhangban – javaslatot tesz az Unió által képviselendő uniós álláspontokra, amelyeket a Tanács fogad el. Az Egyesült Királysággal a közös állományokról folytatott kétoldalú konzultációk, valamint a regionális halászati gazdálkodási szervezetek éves ülései esetében a Bizottság javaslatot tesz a többéves álláspontok pontos részleteire, a Tanács pedig elfogadja őket[6].

---

[6] A Tanács (EU) 2021/1875 határozata (2021. október 22.) az Unió által az Egyesült Királysággal a teljes kifogható mennyiségekről való megállapodás érdekében folytatott éves konzultációk során képviselendő álláspontról (HL L 378., 2021.10.26., 6. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1875/oj).
A Tanács (EU) 2023/2900 határozata (2023. december 11.) az Északkelet-atlanti Halászati Bizottságban az Európai Unió által képviselendő álláspontról és az (EU) 2019/865 határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2900, 2023.12.29., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2900/oj).
A Tanács (EU) 2023/2807 határozata (2023. december 11.) az Atlanti Tonhalfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságban az Európai Unió által képviselendő álláspontról és az (EU) 2019/868 határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2807., 2023.12.15., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2807/oj).
A Tanács (EU) 2023/2812 határozata (2023. december 11.) az Antarktisz Tengeri Élővilágának Védelmével Foglalkozó Bizottságban az Európai Unió által képviselendő álláspontról és az (EU) 2019/867 határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2812, 2023.12.15., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2812/oj).
A Tanács (EU) 2023/2901 határozata (2023. december 11.) az Indiai-óceáni Tonhalbizottságban az Európai Unió által képviselendő álláspontról és az (EU) 2019/860 határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2901, 2023.12.29., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2901/oj).
A Tanács (EU) 2023/2826 határozata (2023. december 11.) a Dél-csendes-óceáni Regionális Halászati Gazdálkodási Szervezetben az Európai Unió által képviselendő álláspontról és az (EU) 2019/859 határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2826, 2023.12.29., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2826/oj).
` A Tanács (EU) 2024/366 határozata (2024. január 16.) az Amerikaközi Trópusitonhal-bizottságban és a Nemzetközi Delfinvédelmi Programról szóló megállapodás részes feleinek ülésén az Európai Unió által képviselendő álláspontról, valamint az (EU) 2019/812 határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/366, 2024.1.19., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/366/oj).
A Tanács (EU) 2023/2823 határozata (2023. december 11.) a Délkelet-atlanti Halászati Szervezetben az Európai Unió által képviselendő álláspontról és az (EU) 2019/861 határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2823, 2023.12.15., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2823/oj).
A Tanács (EU) 2023/2810 határozata (2023. december 11.) a Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottságban (WCPFC) az Európai Unió által képviselendő álláspontról és az (EU) 2019/862 határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2810, 2023.12.15., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2810/oj).
A Tanács (EU) 2023/2828 határozata (2023. december 11.) a Bering-tenger középső részén előforduló sávos tőkehalat érintő állománymegőrzésről és -gazdálkodásról szóló egyezmény részes feleinek éves konferenciáján az Európai Unió által képviselendő álláspontról és az (EU) 2019/866 határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2828, 2023.12.15., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2828/oj).
A Tanács (EU) 2023/2888 határozata (2023. december 11.) az Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodás keretében az Európai Unió által képviselendő álláspontról és az (EU) 2019/858 határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2888, 2023.12.21., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2888/oj).
A Tanács (EU) 2023/2801 határozata (2023. december 11.) a Délkelet-atlanti Halászati Szervezetben az Európai Unió által képviselendő álláspontról és az (EU) 2019/863 határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2801, 2023.12.19., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2801/oj).
A Tanács (EU) 2024/395 határozata (2024. január 16.) az Atlanti Tonhalfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságban az Európai Unió által képviselendő álláspontról és az (EU) 2019/824 határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/395, 2024.1.24., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/395/oj).
A Tanács (EU) 2023/2826 határozata (2023. december 11.) a Dél-csendes-óceáni Regionális Halászati Gazdálkodási Szervezetben az Európai Unió által képviselendő álláspontról és az (EU) 2019/859

Amíg tartanak a konzultációk, és amíg nem került sor a regionális halászati gazdálkodási szervezetek éves üléseire, vagy még nem állnak rendelkezésre tudományos szakvélemények, az (EU) 2024/257 tanácsi rendelet[7] vonatkozó preambulumbekezdéseinek és rendelkezéseinek szövegét a javaslat szögletes zárójelben közli, és a halászati lehetőségek „p.m.” jelöléssel vannak feltüntetve.

A nem uniós országokkal folytatott konzultációk lezárását, az illetékes regionális halászati gazdálkodási szervezet éves ülésének megtartását, illetve a tudományos szakvélemények rendelkezésre állását követően ez a javaslat aktualizálásra kerül a Bizottság szolgálatainak informális dokumentumai révén.

Kirakodási kötelezettség

Az alaprendelet 15. cikke értelmében a kirakodási kötelezettség 2019. január 1. óta minden olyan állományra vonatkozik, amelyre fogási korlátok vannak érvényben, ami azt jelenti, hogy minden fogást a halászhajók fedélzetére kell rakni és ott kell tartani, továbbá nyilvántartásba kell venni, ki kell rakodni, és adott esetben bele kell számítani a kvótákba. Az alaprendelet azonban bizonyos kivételeket, illetve mentességeket ír elő a kirakodási kötelezettség alól. A tagállamok közös ajánlásai alapján a Bizottság felhatalmazáson alapuló rendeleteket fogadott el, amelyek egyes halászati tevékenységek esetében részletezik a kirakodási kötelezettség végrehajtását. E tervek *de minimis* kivételek vagy a magas túlélési arányon alapuló mentességek alapján lehetővé tesznek visszadobásokat.

A kirakodási kötelezettség bevezetése óta a halászati lehetőségeknek – az alaprendelet 16. cikkének (2) bekezdésével összhangban – tükrözniük kell a kirakodott és a kifogott mennyiség közötti eltéréseket, tekintettel arra, hogy a halak visszadobása elvileg többé már nem engedélyezett.

A kirakodási kötelezettség alkalmazásának figyelembevételével a Bizottság az ICES fogási szakvélemények alapján terjeszt elő a teljes kifogható mennyiségekre vonatkozó javaslatokat. A javasolt uniós kvóták a megállapított kivételek alapján figyelembe vesznek visszadobásokat; ezeket a mennyiségeket nem fogják kirakodni, illetve beleszámítani a kvótákba, ezért levonásra kerülnek az uniós kvótákból. Az említett mennyiségek kiszámításáig az uniós kvóták e javaslatban „p.m.” jelöléssel vannak feltüntetve. Ezenkívül azon állományok esetében, amelyekre vonatkozóan az ICES csak kirakodási szakvéleményt ad, a Bizottság e szakvélemény alapján javasol teljes kifogható mennyiségeket.

Az egymást követő évek közötti rugalmasság

határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2826, 2023.12.29., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2826/oj).
A Tanács (EU) 2022/392 határozata (2022. március 3.) az Észak-csendes-óceáni Halászati Bizottságban az Európai Unió által képviselendő álláspontról (HL L 79., 2022.3.9., 31. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/392/oj).

[7] A Tanács (EU) 2024/257 rendelete (2024. január 10.) bizonyos halállományok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2024., 2025. és 2026. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2023/194 rendelet módosításáról (HL L, 2024/257, 2024.1.11., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/257/oj).

Figyelembe kell venni az alaprendelet és a 847/96/EK tanácsi rendelet[8] közötti összefüggéseket is. Az utóbbi rendelet 3. és 4. cikke mind az elővigyázatossági, mind az analitikai célokra kifogható állományokra vonatkozó kvóták tekintetében rendelkezik az egymást követő évek közötti rugalmasságról. A 847/96/EK rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanácsnak döntenie kell arról, hogy mely állományok nem tartoznak majd az említett rendelet 3. és a 4. cikkének hatálya alá, figyelembe véve különösen az állományok biológiai állapotát. A Bizottság azt javasolja, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke szerinti, az egymást követő évek közötti rugalmasságot zárják ki a B_{lim}[9] alatti biomasszával rendelkező azon állományok esetében, amelyekre vonatkozóan rendelkezésre állnak analitikai értékelések, valamint azon állományok esetében, amelyekre vonatkozóan rendelkezésre állnak elővigyázatossági értékelések, amelyek esetében az ICES teljes halászati tilalmat vagy a célzott halászat felfüggesztését ajánlja.

Az alaprendelet 15. cikkének (9) bekezdése a kvóták tekintetében további, az egymást követő évek közötti rugalmasságról rendelkezik. Azonban annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek megvalósítását, a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke, valamint az alaprendelet 15. cikkének (9) bekezdése nem alkalmazhatók együttesen.

Az alaprendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerinti, a kvóták tekintetében vett, az egymást követő évek közötti rugalmasságot továbbá akkor is ki kell zárni, amennyiben az veszélyeztetné a KHP célkitűzéseinek megvalósítását, különösen: i. analitikai értékelésekkel rendelkező állományok esetében, amelyek biomasszája a B_{lim} érték alatt van, és amelyek esetében csak járulékos fogás vagy tudományos halászat engedélyezett, valamint ii. elővigyázatossági értékeléssel rendelkező állományok esetében, amelyek esetében csak az ilyen halászat engedélyezett. Ezenkívül az egymást követő évek közötti rugalmasságot ki kell zárni azon állományok esetében, amelyek esetében az EU és az érintett nem uniós ország vagy országok nem állapodtak meg az egymást követő évek közötti rugalmasság alkalmazásáról, vagy az állományok biológiai állapota alapján kizárták e rugalmasság alkalmazását.

Rekreációs célú halászat

A rekreációs célú halászat jelentős hatást gyakorolhat az állományokra, amennyiben a rekreációs célú halászat az említett állományok teljes kifogott mennyiségének jelentős részét teszi ki. Az ilyen állományok esetében ezért helyénvaló figyelembe venni minden olyan tevékenységet, amely hatást gyakorolhat az állomány állapotára, függetlenül attól, hogy kereskedelmi vagy rekreációs célú tevékenységekről van-e szó. A KHP céljainak elérése érdekében és adott esetben az Északi-tengerre vonatkozó többéves terv 10. cikkének (4) bekezdése és a nyugati vizekre vonatkozó többéves terv 11. cikke értelmében a Bizottság intézkedéseket javasol a rekreációs – többek között a partról folytatott – halászat tekintetében is.

Javasolt halászati lehetőségek és magyarázat

Az EU által önállóan kezelt állományok

---

[8] A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/847/oj).

[9] A „B_{lim}” a szaporodóképes állomány biomasszájának referenciapontja, amely alatt a reprodukciós kapacitás csökkenhet.

TAC	TAC-kód	A 2025. évre javasolt TAC (tonna)	A javasolt TAC változása a 2024. évihez képest	Magyarázat
Ördöghalfélék (*Lophiidae*) a Vizcayai-öböl déli része és az ibériai vizek (8c körzet, 9 és 10 alterület); a CECAF 34.1.1 övezet uniós vizei	ANF/8C3411	5 432	+17 %	Az ICES az e területen előforduló két különböző ördöghalfaj, a kis horgászhal (*Lophius budegassa*) és a horgászhal (*Lophius piscatorius*) tekintetében ad ki MFH-szakvéleményt[10]. A Bizottság azt javasolja, hogy a teljes kifogható mennyiség megállapítása mindkét faj esetében az MFH-szakvéleménynek és az F_{MFH}-pontértéknek[11] megfelelően történjen.
Szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*) a Vizcayai-öböl déli része és az ibériai vizek 8c körzet, 9 és 10 alterület; a CECAF 34.1.1 övezet uniós vizei	HKE/8C3411	17 445	megújítás	Az ICES MFH-szakvéleményt[12] ad ki erre az állományra vonatkozóan. A Bizottság azt javasolja, hogy a 2024-es teljes kifogható mennyiséget újítsák meg és az MFH-szakvéleménynek megfelelően, valamint az F_{MFH}-pontérték és az F_{MFH}-tartományon belüli legmagasabb érték („MFH F_{max}”) közötti szinten állapítsák meg. Ez összhangban van a nyugati vizekre vonatkozó többéves terv 4. cikke (5) bekezdésének a) pontjával, és figyelembe veszi, hogy vegyes halászatban a szürke tőkehal volt a leginkább korlátozó faj[13]. Emellett a Bizottság azt javasolja, hogy annak az állománynak a hosszú távú védelme érdekében, amelyre vonatkozóan a teljes kifogható mennyiségeket 2022 óta az FMFH-tartományon belüli legmagasabb értéknek (MFH F_{max}) megfelelően határozták meg, a 2025. évi teljes kifogható mennyiséget az MFH F_{max} alatti értékben állapítsák meg.
Rombuszhalak (*Lepidorhombus* spp.) a Vizcayai-öböl déli része és az ibériai vizek 8c körzet, 9 és 10 alterület; a CECAF 34.1.1 övezet uniós vizei	LEZ/8C3411	4 448	+23 %	Az ICES az e területen előforduló két különböző rombuszhalfaj, a szárnyas rombuszhal (*Lepidorhombus whiffiagonis*) és a négypettyes nyelvhal (*Lepidorhombus Boscii*) tekintetében ad ki MFH-szakvéleményt[14]. A Bizottság azt javasolja, hogy a teljes kifogható mennyiség megállapítása mindkét faj esetében az MFH-szakvéleménynek és az F_{MFH}-pontértéknek megfelelően történjen.

10 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019351.v1.
https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019162.v1.

11 Az F_{MFH}-pontérték a becsült halászati mortalitás azon értéke, amely egy adott halászati gyakorlat esetén, a jelenlegi átlagos környezeti feltételek mellett MFH-t eredményez hosszú távon.

12 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019306.v1.

13 https://doi.org/10.17895/ices.advice.24212058.v1.

14 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019345.v1.

TAC	TAC-kód	A 2025. évre javasolt TAC (tonna)	A javasolt TAC változása a 2024. évihez képest	Magyarázat
Norvég homár (*Nephrops norvegicus*) a Vizcayai-öböl déli része és a Kantábriai-tenger 8c, 31. funkcionális egység	NEP/8CU31	29	+134 %	Az ICES MFH-szakvéleményt[15] ad ki erre az állományra vonatkozóan. A Bizottság azt javasolja, hogy a teljes kifogható mennyiség megállapítása az MFH-szakvéleménynek megfelelően történjen.
Sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*) a Kattegatban	PLE/03AS.	2 349	megújítás	Az ICES MFH-szakvéleményt[16] ad ki erre az állományra vonatkozóan. Ez a TAC a sima lepényhalra vonatkozó ICES-szakvéleményben a Kattegat, Bæltek és Øresund területére megállapított TAC bizonyos hányadát (26 %) teszi ki. Ez az adat az ICES-szakvéleményben foglalt, 2024. évi fogáseloszláson alapul. A Bizottság azt javasolja, hogy a teljes kifogható mennyiség megállapítása az MFH-szakvéleménynek és az F_{MFH}-tartományon belüli legalacsonyabb értéknek (MFH F_{min}) megfelelően történjen. A Bizottság azt javasolja, hogy a teljes kifogható mennyiséget az MFH F_{min} alatti értéken állapítsák meg, mivel a norvég homárra, a sima lepényhalra és a közönséges tőkehalra irányuló halászat esetében járulékos fogásról van szó, és mivel a közönséges tőkehal esetében teljes halászati tilalomra vonatkozó szakvéleményt adtak ki.
Közönséges nyelvhal (*Solea solea*) Vizcayai-öböl 8a és 8b körzet	SOL/8AB.	2 510	+0,8 %	Az ICES MFH-szakvéleményt[17] ad ki erre az állományra vonatkozóan. A Bizottság azt javasolja, hogy a teljes kifogható mennyiség megállapítása az MFH-szakvéleménynek és az F_{MFH}-pontértéknek megfelelően történjen, a biomassza csökkenésének figyelembevételével arányos csökkentéssel (a biomassza az előrejelzések szerint az MFH $B_{trigger}$[18] körülbelül 93 %-át teszi ki, és ennek következtében a javasolt teljes fogás 5 %-kal csökken.

https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019318.v1.

15 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019396.v1.

16 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019435.v1.

17 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019684.v1.

18 Az MFH $B_{trigger}$ az a biomasszaszint, amely alatt állománygazdálkodási intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy az állomány hosszú távon a maximális fenntartható hozamot biztosítani képes szintre gyarapodjon.

TAC	TAC-kód	A 2025. évre javasolt TAC (tonna)	A javasolt TAC változása a 2024. évihez képest	Magyarázat
Közönséges nyelvhal (*Solea solea*) Skagerrak-Kattegat és a Balti-tenger nyugati része 3a körzet; Az ICES 22–24 alkörzet uniós vizei	SOL/3ABC24	200	–39 %	Az ICES MFH-szakvéleményt[19] ad ki erre az állományra vonatkozóan. Az ICES előrejelzése szerint 2025-ben a 15 tonna feletti fogások esetében több mint 5 % annak a valószínűsége, hogy az állomány mérete 2026-ban a B_{lim} alá csökken. A Bizottság ezért az Északi-tengerre vonatkozó többéves terv 4. cikkének (6) bekezdése és 7. cikkének (1) bekezdése alapján a közönséges nyelvhal célzott halászatának felfüggesztését javasolja. Ha azonban a közönséges nyelvhalra vonatkozó teljes kifogható mennyiséget olyan szinten határoznák meg, amely biztosítja, hogy kevesebb mint 5 % legyen annak a valószínűsége, hogy az állomány a B_{lim} alá csökken, az a kötelezettség, amely szerint a vegyes halászatban az összes fogást – ideértve az említett állományokból származó járulékos fogásokat is – ki kell rakodni, a „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó faj”[20] jelenségéhez vezetne a norvég homár halászatában. A Bizottság ezért azt javasolja, hogy a norvég homár halászata tekintetében a közönséges nyelvhal járulékos fogásaira vonatkozó teljes kifogható mennyiség 200 tonna legyen. Ez a mennyiség nagyjából megfelel a 2023. évi nyelvhalfogások mennyiségének, és az ICES szerint az állomány biomasszája az előrejelzések szerint stabil marad.
Fattyúmakrélák (*Trachurus* spp.) Ibériai vizek 9	JAX/09.	173 873	+5 %	Az ICES MFH-szakvéleményt[21] ad ki erre az állományra vonatkozóan. A Bizottság azt javasolja, hogy a teljes kifogható mennyiség megállapítása az MFH-szakvéleménynek megfelelően történjen.

19 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019666.v1.

20 A „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó faj” olyan faj, amelynek esetében kimerült a kvóta, aminek következtében egy vagy több halászhajó is arra kényszerülhet, hogy leállítsa a halászati tevékenységét még abban az esetben is, ha más fajokra vonatkozóan még rendelkezik kvótával.

21 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019312.v1.

TAC	TAC-kód	A 2025. évre javasolt TAC (tonna)	A javasolt TAC változása a 2024. évihez képest	Magyarázat
Farkassügér (*Dicentrarchus labrax*) Vizcayai-öböl 8a és 8b körzet	Nem alkalmazandó	Nem alkalmazandó	Nem alkalmazandó	Az ICES MFH-szakvéleményt[22] ad ki erre az állományra vonatkozóan. Az ICES előrejelzése szerint 2024-ben az állomány biomasszája tovább csökken, miközben az MFH $B_{trigger}$ alatt, de a B_{lim} felett marad. A Bizottság azt javasolja, hogy a kereskedelmi halászatra vonatkozó kvótáik közös meghatározásakor Franciaország és Spanyolország biztosítsa, hogy a kereskedelmi célú kirakodott mennyiségek, a kereskedelmi célú visszadobások, a rekreációs célú kirakott mennyiségek és a rekreációs célú visszadobások összesen ne haladják meg az összes fogásra vonatkozó F_{MFH}-pontértéket, amelyet a biomassza csökkenésének figyelembevétele érdekében arányosan csökkenteni kell (a biomassza az előrejelzések szerint az MFH $B_{trigger}$ körülbelül 92 %-át teszi ki, és ennek következtében a javasolt teljes fogás 7 %-kal csökken). Emellett a Bizottság javasolja a rekreációs célú halászatra vonatkozó 1 hal/halász/nap fogási korlátozás fenntartását. Ezenkívül annak érdekében, hogy a Bizottság nyomon követhesse az alaprendeletben és a nyugati vizekre vonatkozó többéves tervben meghatározott célkitűzések és szabályok helyes alkalmazását, a Bizottság azt javasolja, hogy a tagállamok nyújtsák be neki az említett kvótákra vonatkozó információkat.

Az EU által önállóan kezelt mélytengeri állományok

TAC	TAC-kód	A 2025. és 2026. évre javasolt uniós kvóta (tonna)	A javasolt uniós kvóta változása a 2024. évihez képest	Magyarázat

[22] https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019186.v1.

TAC	TAC-kód	A 2025. és 2026. évre javasolt uniós kvóta (tonna)	A javasolt uniós kvóta változása a 2024. évihez képest	Magyarázat
Gránátoshal (*Coryphaenoides rupestris*) Skagerrak-Kattegat A 3 alterület uniós vizei	RNG/03-	0,9	–5 %	Az ICES az elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleményt ad ki erre az állományra vonatkozóan, és teljes halászati tilalmat javasol 2025-re és 2026-ra. Az Északi-tengerre vonatkozó többéves terv 5. cikkének (3) bekezdése és az alaprendelet 16. cikkének (4) bekezdése alapján, összefüggésben az említett rendelet 2. cikkének (1) és (5) bekezdésének c) és f) pontjával, a Bizottság azt javasolja, hogy a norvég garnéla (*Pandalus borealis*) halászata során a gránátoshal elkerülhetetlen járulékos fogásaira vonatkozó teljes kifogható mennyiséget 0,9 tonnában állapítsák meg. Ez a szint körülbelül megfelel a 2023. évi kirakodások szintjének.

A kereskedelmi és együttműködési megállapodás 36. mellékletének F. táblázatában felsorolt állományok

A Bizottság továbbá halászati lehetőségeket javasol az egyrészről az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség, és másrészről Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága közötti kereskedelmi és együttműködési megállapodás[23] (kereskedelmi és együttműködési megállapodás) 36. mellékletének F. táblázatában felsorolt egyes állományok tekintetében. Az említett melléklet azokat az állományokat sorolja fel, amelyek csak az egyik Fél vizeiben vannak jelen.

TAC	TAC-kód	A 2025. évre javasolt TAC (tonna)	A javasolt TAC változása a 2024. évihez képest	Magyarázat

[23] Kereskedelmi és együttműködési megállapodás egyrészről az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség, és másrészről Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága között (HL L 149., 2021.4.30., 10. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689(1)/oj).

TAC	TAC-kód	A 2025. évre javasolt TAC (tonna)	A javasolt TAC változása a 2024. évihez képest	Magyarázat
Nagyszemű vörösdurbincs (*Pagellus bogaraveo*) Az Azori-szigetek vizei 10	SBR/10-	399	–35 %	Az ICES MFH-szakvéleményt[24] ad ki erre az állományra vonatkozóan. A Bizottság azt javasolja, hogy a teljes kifogható mennyiség megállapítása az MFH-szakvéleménynek megfelelően történjen.

Angolna

Az ICES szakvéleményeket bocsát ki az európai angolna (*Anguilla anguilla*) teljes természetes elterjedési területére vonatkozóan, amely magában foglalja az Atlanti-óceán északkeleti részét és a Földközi-tengert. Tekintettel az európai angolna állományának kritikus állapotára, az ICES:

– i. az elmúlt két évtizedben kiadott szakvéleményeiben azt javasolta, hogy az európai angolna emberi beavatkozás okozta elhullását a faj természetes elterjedési területének egészén olyan szinten kell tartani, amely a lehető legjobban megközelíti a nullát,

– ii. 2023. novemberében[25] azt javasolta, hogy az elővigyázatossági megközelítés alkalmazásakor az angolna valamennyi élőhelye vonatkozásában teljes halászati tilalom legyen érvényben 2024-ben. Ez a rekreációs célú és a kereskedelmi fogásokra egyaránt vonatkozik, valamint magában foglalja az állománypótlásra és az akvakultúrára szánt üvegangolna-fogásokat is,

– iii. 2022. május 30-án kiadott szakvéleményében[26] megállapította, hogy a tagállami erőfeszítések ellenére nem történt általános előrelépés az 1100/2007/EK tanácsi rendelet[27] 2. cikkének (4) bekezdése szerinti azon célkitűzés elérése tekintetében, hogy az EU egész területén az ezüstangolna biomasszájának 40 %-a visszajusson a tengerbe. Szakvéleményében az ICES emellett azt javasolta, hogy az állományvédelmi erőfeszítések azokra az intézkedésekre összpontosuljanak, amelyek jellegüknél fogva nagy valószínűséggel csökkentik a mortalitást és növelik a tengerbe visszajutás mértékét.

24 https://doi.org/10.17895/ices.advice.21828435.v1.
25 https://doi.org/10.17895/ices.advice.21907860.v1.
26 https://doi.org/10.17895/ices.advice.19902958
27 A Tanács 1100/2007/EK rendelete (2007. szeptember 18.) az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról (HL L 248., 2007.9.22., 17. o., ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2007/1100/oj).

Az ICES 2025-re vonatkozó szakvéleménye 2024. november 1-jén kerül közzétételre.

Az Atlanti-óceán északkeleti részének uniós tenger- és brakkvizei (2018-tól 2022-ig) tekintetében az éves halászati lehetőségekről szóló rendeletek az angolnahalászatra vonatkozó, egymást követő 3 hónapos tilalmi időszakot határoztak meg. Az (EU) 2023/194 tanácsi rendelet[28] hat hónapra meghosszabbította a tilalmi időszakot az Atlanti-óceán északkeleti részének az uniós tenger- és brakkvizeiben folytatott angolnahalászati tevékenységekre vonatkozóan. Az (EU) 2023/194 rendelet emellett megtiltotta az angolna rekreációs célú halászatát az említett vizeken. Az (EU) 2024/257 tanácsi rendelet[29] fenntartotta ezeket az intézkedéseket és a Balti-tengerből az Északi-tengerbe vándorló ezüstangolna hatékony védelmének biztosítása érdekében előírta, hogy az ICES 3 alterület part menti tagállamainak, azaz Dániának, Németországnak, Észtországnak, Lettországnak, Litvániának, Lengyelországnak, Finnországnak és Svédországnak meg kell állapodnia az ezüstangolna tekintetében alkalmazandó hatékony tilalmi időszakokról. Emellett az (EU) 2024/257 rendelet pontosította az angolna vándorlási időszakban történő korlátozott halászatának folytatására vonatkozó eltérés alkalmazásának feltételeit.

Tekintettel arra, hogy az európai angolna állományának helyzete továbbra is kritikus, a Bizottság azt javasolja, hogy 2025-ben tartsák fenn az angolnára vonatkozóan az (EU) 2024/257 rendeletben meghatározott intézkedéseket. Ezt a javaslatot aktualizálni kell azt követően, hogy az ICES közzéteszi az Atlanti-óceán északkeleti részén és a Földközi-tengerben élő európai angolnára vonatkozó, 2025-re vonatkozó tudományos szakvéleményét.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A javasolt intézkedések összhangban vannak az alaprendeletben meghatározott célkitűzésekkel és szabályokkal, valamint az Északi-tengerre és a nyugati vizekre vonatkozó többéves tervekkel.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A javasolt intézkedések összhangban vannak más uniós szakpolitikákkal, különösen a 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel[30] (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv), és céljuk, hogy hozzájáruljanak a jó környezeti állapot eléréséhez, különös tekintettel a 3. mutatóra, amely előírja, hogy valamennyi gazdaságilag hasznosított halnak és kagylónak a biztonságos biológiai határértékeken belül kell maradniuk.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

E javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 43. cikkének (3) bekezdése.

---

28 A Tanács (EU) 2023/194 rendelete (2023. január 30.) bizonyos halállományok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2023. évre történő meghatározásáról, valamint egyes mélytengeri halállományok tekintetében az ilyen halászati lehetőségeknek a 2023. és 2024. évre történő meghatározásáról (HL L 28., 2023.1.31., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/194/oj).

29 A Tanács (EU) 2024/257 rendelete (2024. január 10.) bizonyos halállományok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2024., 2025. és 2026. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2023/194 rendelet módosításáról (HL L, 2024/257, 2024.1.11., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/257/oj).

30 Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj).

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A javaslat az EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének d) pontjában foglaltak szerint az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik. Ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

- **Arányosság**

A javaslat az alaprendeletben meghatározott célkitűzésekkel és szabályokkal, továbbá az Északi-tengerre és a nyugati vizekre vonatkozó többéves tervekkel, valamint a regionális halászati gazdálkodási szervezetek egyes, már megtartott éves üléseinek eredményeivel összhangban osztja el a halászati lehetőségeket a tagállamok között. Következésképpen a vegyes halászatban a halászati lehetőségeket a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények alapján – amennyiben lehetséges – a biológiai és a társadalmi-gazdasági szempontok figyelembevételével kell meghatározni.

Az alaprendelet 16. cikkének (6) és (7) bekezdése, valamint 17. cikke szerint a tagállamok maguk döntenek arról, hogy a részükre rendelkezésre álló halászati lehetőségeket az említett cikkekben meghatározott bizonyos szempontok alapján hogyan osztják el a lobogójuk alatt közlekedő hajók között. A tagállamok ezért rendelkeznek a szükséges mérlegelési mozgástérrel a kiosztott kvóták elosztása során, a rendelkezésükre álló halászati lehetőségek kihasználására vonatkozó, általuk előnyben részesített társadalmi/gazdasági modellnek megfelelően.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A rendelet tekinthető a legmegfelelőbb eszköznek, mivel lehetővé teszi a tagállamokra és az érintett gazdasági szereplőkre közvetlenül alkalmazandó követelmények meghatározását. Ennek segítségével biztosítható, hogy a követelmények végrehajtására időben és összehangolt módon kerüljön sor, ami nagyobb jogbiztonsághoz vezet.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

Nem alkalmazható.

- **Konzultációk az érdekelt felekkel**

a) A konzultáció módja, a legfontosabb célterületek és a válaszadók köre

Az uniós halászat fenntarthatóbbá tétele: az aktuális helyzet és a 2025-re vonatkozó iránymutatások című éves közleményét alapul véve a Bizottság egyeztetést folytatott az érdekeltekkel, különösen a tanácsadó testületeken keresztül.

b) Az észrevételek és felhasználásuk rövid ismertetése

Az érdekelt felek a fent említett éves közleményre adott válaszaikban kifejtették véleményüket az erőforrások állapotát ismertető bizottsági értékelésről és a megfelelő állománygazdálkodási válaszlépésekről. A Bizottság e javaslat megfogalmazásakor figyelembe vette ezeket a válaszokat.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

Az ICES szakértői csoportjai és döntéshozatali testületei kidolgozták a tudományos szakvélemények keretrendszerét. Az ICES e keretrendszer alapján és az alaprendelet célkitűzéseivel és szabályaival, valamint az Északi-tengerre és a nyugati vizekre vonatkozó többéves tervekkel összhangban adja ki tudományos szakvéleményeit, a Bizottság kérésének megfelelően.

A KHP egyik célja az állományok maximális fenntartható hozamot biztosítani képes szintre való helyreállítása és ezen a szinten tartása. Ez a célkitűzés konkrétan szerepel az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésében, amely arról rendelkezik, hogy ezt a célkitűzést „*2020-ig […] az összes halállomány esetében meg kell valósítani*”.

Az északi-tengeri és a nyugati vizekben előforduló[31] és a maximális fenntartható hozamra vonatkozó szakvéleményben is szereplő célállományokra vonatkozó halászati lehetőségeket a vonatkozó többéves tervek alapján kell meghatározni, amelyek megállapítják a maximális fenntartható hozamot eredményező halászati mortalitási értékek tartományát (a továbbiakban: F_{MFH}-tartomány), és ezért meghatározott feltételek mellett bizonyos fokú rugalmasságot biztosítanak. A Bizottság olyan tudományos szakvélemény kiadására kérte fel az ICES-t, amely felhasználható a rugalmasság megvalósításához, ideértve annak értékelését is, hogy teljesülnek-e az említett rugalmasság igénybevételének feltételei. Az F_{MFH} értékek felső tartománya felhasználható a teljes kifogható mennyiségek megállapításához, feltéve, hogy az adott állomány biomasszája MFH $B_{trigger}$ felett van, és kizárólag abban az esetben, ha tudományos szakvélemény alapján erre a következők érdekében van szükség:

– a vegyes halászat esetében a vonatkozó többéves tervben kitűzött célok elérése, vagy

– valamely állomány fajon belüli vagy fajok közötti dinamikák miatti komoly károsodásának elkerülése, vagy

– az évek közötti jelentős ingadozások korlátozása érdekében van szükség.

Amennyiben az állomány biomasszája nem éri el az MFH $B_{trigger}$értéket, a halászati lehetőségeket a biomassza csökkenésével arányosan csökkentett halászati mortalitásnak megfelelő szinten kell megállapítani.

Ez a javaslat ezért felhasználja az MFH-szakvéleményeket, amennyiben rendelkezésre állnak. A KHP céljaival összhangban, amennyiben a teljes kifogható mennyiségek előterjesztése MFH-szakvélemény alapján történik, a teljes kifogható mennyiségek olyan szinten kerültek megállapításra, amely a vonatkozó szakvélemény szerint biztosítaná az MFH elérését. Ez a megközelítés összhangban van *Az uniós halászat fenntarthatóbbá tétele: az aktuális helyzet és a 2025-re vonatkozó iránymutatások* című éves közleményben foglalt elvekkel.

Az Északi-tengerre vonatkozó többéves terv 4. cikkének (6) bekezdése és a nyugati vizekre vonatkozó többéves terv 4. cikkének (7) bekezdése értelmében a célállományokra vonatkozó halászati lehetőségeket úgy kell meghatározni, hogy a biomassza kevesebb mint 5 %-os valószínűséggel csökkenjen a B_{lim} alá. Amennyiben rendelkezésre áll MFH-szakvélemény, az ICES a szakvéleményében rövid távon jelezheti ezeket a valószínűségeket. A valószínűség elérésének biztosítása érdekében előfordulhat, hogy a célállomány halászati mortalitását ennek megfelelően csökkenteni kell, vagy a célzott halászatot esetleg fel kell függeszteni.

[31] Az Északi-tengerre és a nyugati vizekre vonatkozó többéves terv 1. cikkének (1) bekezdésében felsorolt állományok.

Azon célállományok esetében, amelyekre vonatkozóan kevés adat áll rendelkezésre, az ICES tudományos szakvéleménye mennyiségi iránymutatást közöl a fogásmennyiségekre vonatkozóan, ez használatos a javasolt teljes kifogható mennyiségek szintjének megállapításához.

Az Északi-tengeren és a nyugati vizeken járulékosan kifogott állományokra vonatkozó halászati lehetőségeket a vonatkozó többéves tervek alapján is meg kell határozni. A járulékosan kifogott állományokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségek előterjesztése adott esetben az MFH-szakvélemény alapján történik. A járulékosan kifogott állományokra vonatkozó halászati lehetőségek meghatározásakor az Északi-tengerre és a nyugati vizekre vonatkozó többéves tervek 5. cikkének (3) bekezdése és az alaprendelet 16. cikkének (4) bekezdése értelmében – összefüggésben az alaprendelet 2. cikkének (1) és (5) bekezdésének c) és f) pontjával – a vegyes halászattal kapcsolatos megfontolásokat is figyelembe kell venni.

Azon járulékosan kifogott állományok esetében, amelyekre vonatkozóan kevés adat áll rendelkezésre, a teljes kifogható mennyiségek előterjesztése az ICES tudományos szakvéleményében a fogásokra vonatkozóan közölt mennyiségi iránymutatás alapján történik.

- **Hatásvizsgálat**

A halászati lehetőségekre vonatkozó rendelet hatályát az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése ismerteti.

E javaslat a rövid távú megközelítés helyett a hosszú távú fenntarthatóságot tartja szem előtt. Figyelembe veszi az érdekelt felek és a tanácsadó testületek kezdeményezéseit, amennyiben azokat az ICES pozitívan értékelte. A KHP reformjára irányuló bizottsági javaslat egy hatásvizsgálaton (SEC(2011) 891) alapult, amely úgy ítélte meg, hogy noha a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzés megvalósítása a környezeti, gazdasági és társadalmi fenntarthatóság előfeltétele, e három utóbbi cél nem érhető el külön-külön.

Ami a regionális halászati gazdálkodási szervezetek által kezelt állományokra és a nem uniós országokkal közösen kezelt állományokra vonatkozó halászati lehetőségeket illeti, ez a javaslat lényegében a nemzetközileg elfogadott intézkedéseket hajtja végre. A halászati lehetőségek lehetséges hatásainak értékelése szempontjából releváns tényezők megvitatása azon nemzetközi tárgyalások előkészítése és lebonyolítása keretében történik, amelyek során a nem uniós országokkal megállapodás jön létre az uniós halászati lehetőségekről.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Nem alkalmazható.

- **Alapjogok**

A javaslat tiszteletben tartja az alapjogokat, különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által konkrétabban elismert elveket.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással a költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint az ellenőrzés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A nyomon követés és a megfelelés biztosítására az 1224/2009/EK tanácsi rendelet[32] szabályaival összhangban kerül sor.

[32] A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj).

2024/0285 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

bizonyos halállományok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2025. és 2026. évre történő meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) A Tanácsnak a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására irányuló intézkedéseket – többek között adott esetben bizonyos, e halászati lehetőségekkel funkcionálisan összefüggő feltételeket – kell elfogadnia. Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: alaprendelet)[33] 16. cikkének (4) bekezdése értelmében a halászati lehetőségeket a közös halászati politikának (KHP) az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott célkitűzéseivel összhangban kell meghatározni. Az alaprendelet 16. cikkének (1) bekezdésével összhangban a halászati lehetőségeket úgy kell kiosztani a tagállamok között, hogy minden halállományra vagy halászatra vonatkozóan biztosított legyen az egyes tagállamok által folytatott halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása.

(2) Ezért a teljes kifogható mennyiségeket (a továbbiakban: TAC-ok) – az alaprendelet 3. cikkének megfelelően – a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, a biológiai és a társadalmi-gazdasági hatások figyelembevételével kell meghatározni, biztosítva ugyanakkor a halászati ágazatok közötti méltányos bánásmódot és figyelembe véve az érdekeltekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményeket.

(3) Az alaprendelet 15. cikke értelmében a kirakodási kötelezettség 2019. január 1. óta minden olyan állományra vonatkozik, amelyre fogási korlát van érvényben, noha ez alól vannak bizonyos kivételek, illetve mentességek. A tagállamok által benyújtott közös ajánlások alapján és az alaprendelet 15. cikke értelmében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadott el, amelyek bizonyos halászati tevékenységek vonatkozásában meghatározzák a kirakodási kötelezettség végrehajtásának részletes szabályait.

(4) A kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó fajok állományaira vonatkozó halászati lehetőségeknek figyelembe kell venniük azt a tényt, hogy a visszadobás gyakorlata

[33] Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj).

elvben többé már nem engedélyezett. Ezért a halászati lehetőségeket a Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) által kiadott szakvéleményekben szereplő, a teljes fogásmennyiségre vonatkozó értékek alapján kell meghatározni. Azokat a mennyiségeket, amelyeket a kirakodási kötelezettség alóli mentességként továbbra is vissza lehet dobni, le kell vonni a teljes fogásmennyiségre vonatkozó értékekből. Ezenkívül azon állományok esetében, amelyekre vonatkozóan az ICES csak kirakodási szakvéleményt ad, a halászati lehetőségeket e szakvélemény alapján kell megállapítani.

(5) Az (EU) 2018/973 európai parlamenti és tanácsi rendelet[34] többéves tervet állapított meg az Északi-tengerre (a továbbiakban: az Északi-tengerre vonatkozó többéves terv), az (EU) 2019/472 európai parlamenti és tanácsi rendelet[35] pedig többéves tervet állapított meg a nyugati vizekre (a továbbiakban: a nyugati vizekre vonatkozó többéves terv) vonatkozóan. Az Északi-tengerre és a nyugati vizekre vonatkozó többéves tervek célokat és intézkedéseket határoznak meg az említett többéves tervek hatálya alá tartozó állományokkal való hosszú távú gazdálkodásra vonatkozóan. Az említett rendeletek 1. cikkének (1) bekezdésében felsorolt állományokra (célállományok) vonatkozó halászati lehetőségeket a maximális fenntartható hozamot (MFH) eredményező halászati mortalitási értéktartományoknak (a továbbiakban: F_{MFH}-tartományok) megfelelően, vagy alacsonyabb szinten, és az említett rendeletekben előírt biztosítékoknak megfelelően kell meghatározni. Az F_{MFH}-tartományokat a vonatkozó ICES-szakvélemény határozta meg. Amennyiben nem állnak rendelkezésre megfelelő tudományos adatok, a célállományokra vagy az említett rendeletek 1. cikkének (4) bekezdésében említett állományokra (járulékosan kifogott állományok) vonatkozó halászati lehetőségeket az említett rendeletekben foglaltak szerinti elővigyázatossági megközelítésnek megfelelően kell meghatározni.

(6) Az Északi-tengerre vonatkozó többéves terv 4. cikkének (6) bekezdése és a nyugati vizekre vonatkozó többéves terv 4. cikkének (7) bekezdése értelmében a célállományokra vonatkozó halászati lehetőségeket úgy kell meghatározni, hogy a biomassza kevesebb mint 5 %-os valószínűséggel csökkenjen a biomassza-határérték referenciapontja (B_{lim})[36] alá.

(7) Az Északi-tengerre vonatkozó többéves terv 7. cikkének és a nyugati vizekre vonatkozó többéves terv 8. cikkének megfelelően, amennyiben a tudományos szakvélemények azt jelzik, hogy bármely célállomány szaporodóképes biomasszája: i. nem éri el az MFH $B_{trigger}$[37] értéket, korrekciós intézkedéseket kell tenni, mégpedig a halászati lehetőségeket a biomassza csökkenésével arányosan csökkentett halászati mortalitásnak megfelelő szinten kell megállapítani, és ii. a B_{lim} alatt van, további

---

34 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/973 rendelete (2018. július 4.) az Északi-tenger tengerfenéken élő állományaira és azok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a kirakodási kötelezettség Északi-tengeren történő végrehajtásának részletes meghatározásáról, valamint a 676/2007/EK és az 1342/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 179., 2018.7.16., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/973/oj).

35 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/472 rendelete (2019. március 19.) a nyugati vizekben és a szomszédos vizekben halászott állományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, az (EU) 2016/1139 és az (EU) 2018/973 rendelet módosításáról, valamint a 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 83., 2019.3.25., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/472/oj).

36 A B_{lim} a biomasszára vonatkozó azon érték, amely alatt a reprodukciós kapacitás csökkenhet.

37 Az MFH $B_{trigger}$ az a biomasszaszint, amely alatt állománygazdálkodási intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy az állomány hosszú távon a maximális fenntartható hozamot biztosítani képes szintre gyarapodjon.

korrekciós intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy az érintett állomány gyorsan visszatérhessen az MFH biztosítására alkalmas szint fölé. Ezek a korrekciós intézkedések magukban foglalhatják különösen az érintett állomány célzott halászatának felfüggesztését, valamint a szóban forgó állományokra vagy más állományokra vonatkozó halászati lehetőségek megfelelő csökkentését a halászati tevékenységekben.

(8) Egyes állományok tekintetében az ICES teljes halászati tilalmat vagy alacsony mennyiségű fogásokat javasol, illetve az ICES előrejelzése szerint azt, hogy a biomassza kevesebb mint 5 %-os valószínűséggel csökkenjen a B_{lim} alá: i. csak alacsony mennyiségű fogásokkal lehetne megvalósítani, ii. csak teljes halászati tilalom mellett lehetne megvalósítani, vagy iii. teljes halászati tilalom mellett sem lehetne megvalósítani. Amennyiben azonban az említett állományokra vonatkozó TAC-ok az ICES tudományos szakvéleményeiben javasolt szinteken kerültek megállapításra, az a kötelezettség, amely szerint a vegyes halászatban az összes fogást – ideértve az említett állományokból származó járulékos fogásokat is – ki kell rakodni, a „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó faj” jelenségéhez vezetne. A „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó faj” olyan faj, amelynek esetében kimerült a kvóta, aminek következtében egy vagy több halászhajó is arra kényszerülhet, hogy leállítsa a halászati tevékenységét még abban az esetben is, ha más fajokra vonatkozóan még rendelkezik kvótával. Az Északi-tengerre és a nyugati vizekre vonatkozó többéves tervek 5. cikkének (3) bekezdése és az alaprendelet 16. cikkének (4) bekezdése értelmében, összefüggésben az említett rendelet 2. cikke (1) bekezdésével és (5) bekezdésének c) és f) pontjával, valamint annak érdekében, hogy megfelelő egyensúly legyen teremthető egyrészt a halászat folytatása – tekintettel a halászat leállításának potenciálisan súlyos társadalmi-gazdasági következményeire –, másrészt pedig az említett állományok vonatkozásában a jó biológiai állapot elérésének szükségessége között, helyénvaló külön TAC-okat megállapítani az említett állományok járulékos fogásaira vonatkozóan, figyelembe véve, hogy a vegyes halászatban nehéz valamennyi állományt a maximális fenntartható hozam (MFH) szintjén egyidejűleg halászni. Ezeket a járulékos fogásokra vonatkozó TAC-okat olyan értékekben kell megállapítani, amelyek biztosítják az említett állományok mortalitásának csökkenését és/vagy azt, hogy biomasszájuk stabil maradjon, és ösztönzik a szelektivitás javítását és a szóban forgó állományok járulékos fogásainak elkerülését. Annak érdekében, hogy csökkenjen a járulékos fogásokra vonatkozó TAC-ok hatálya alá tartozó állományokból kifogott egyedek mennyisége, az említett állományokhoz tartozó halak fogására irányuló halászati tevékenységek esetében a halászati lehetőségeket olyan szinten kell megállapítani, amely elősegíti, hogy a veszélyeztetett állományok biomasszája fenntartható szintekre álljon vissza.

(9) Annak érdekében, hogy vegyes halászat esetében a lehetséges mértékben biztosítható legyen a halászati lehetőségeknek az alaprendelet 16. cikke (2) bekezdésével összhangban történő felhasználása, indokolt egy kvótacserealapot meghatározni azon tagállamok számára, amelyek nem rendelkeznek az elkerülhetetlen járulékos fogásokat fedező saját kvótával.

(10) Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének és 16. cikke (4) bekezdésének megfelelően azon állományok esetében, amelyek nem tartoznak az Északi-tengerre vonatkozó többéves terv vagy a nyugati vizekre vonatkozó többéves terv hatálya alá: a halászati lehetőségeket az MFH-t eredményező halászati mortalitással összhangban kell megállapítani, valamint amennyiben ilyen adatok nem állnak rendelkezésre, a halászati lehetőségeket az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában meghatározott, a

halászati gazdálkodásban alkalmazott elővigyázatossági megközelítéssel összhangban kell megállapítani.

(11) Bizonyos állományok esetében az ICES szakvéleménye több évig marad érvényben, és ez a szakvélemény továbbra is a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemény a teljes szakvéleményezési időszak tekintetében. Ezekben az esetekben a szakvéleményezés teljes időszakára vonatkozó éves TAC-okat (többéves TAC) kell meghatározni. Ha azonban ezen időszak alatt új ICES-szakvélemény válik elérhetővé, biztosítani kell, hogy a többéves TAC összhangban maradjon az új szakvéleménnyel. Gondoskodni kell továbbá arról, hogy a kirakodási kötelezettség alóli mentességek figyelembevétele érdekében a szakvéleményben szereplő teljes fogásmennyiségből való éves levonások továbbra is összhangban legyenek a rendelkezésre álló adatokkal.

(12) Az ICES 2025-re vonatkozó szakvéleménye szerint az ICES 8a és 8b körzetben halászott farkassügér (*Dicentrarchus labrax*) biomasszája az előrejelzések szerint 2024-ben tovább csökken, és az MFH $B_{trigger}$ alatt, de a B_{lim} felett marad. Ezért a nyugati vizekre vonatkozó többéves terv 8. cikkének (1) bekezdésével összhangban Franciaországnak és Spanyolországnak az említett állomány kereskedelmi halászatára vonatkozó kvótáik meghatározásakor közösen kell biztosítania, hogy a kereskedelmi célú kirakodott mennyiségek, a kereskedelmi célú visszadobások, a rekreációs célú kirakodott mennyiségek és a rekreációs célú visszadobások összmennyisége ne haladja meg az összes eltávolított állományra vonatkozó F_{MFH}-pontértéket[38], amelyet a biomassza csökkenésének figyelembevétele érdekében arányosan csökkenteni kell. Annak érdekében, hogy a Bizottság nyomon követhesse az alaprendeletben és a nyugati vizekre vonatkozó többéves tervekben meghatározott célkitűzések és szabályok helyes alkalmazását, a tagállamoknak be kell nyújtaniuk a Bizottságnak az említett kvótákra vonatkozó információkat.

(13) A farkassügér ICES 8a és 8b körzetben folytatott rekreációs célú halászatára vonatkozó további intézkedéseket – a rekreációs célú halászat által az állomány biomasszájára gyakorolt jelentős hatásra tekintettel és a biomassza csökkenésének figyelembevételével – indokolt fenntartani.

(14) Egyes állományok tekintetében az ICES az alacsony szintnél nagyobb mennyiségű fogásokat javasol a szakvéleményében. Amennyiben azonban az említett állományokra vonatkozó TAC-ok a megjelölt értékek szerint kerültek megállapításra, az a kötelezettség, amely szerint a vegyes halászatban az összes fogást – ideértve az említett állományokból származó járulékos fogásokat is – ki kell rakodni, a „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó faj” jelenségéhez és egyes halászati tevékenységek idő előtti leállításához vezetne. Az Északi-tengerre és a nyugati vizekre vonatkozó többéves tervek 5. cikkének (3) bekezdése és az alaprendelet 16. cikkének (4) bekezdése értelmében, összefüggésben az említett rendelet 2. cikke (1) bekezdésével és (5) bekezdésének c) és f) pontjával, valamint annak érdekében, hogy megfelelő egyensúly legyen teremthető egyrészt a halászat folytatása – tekintettel a halászat leállításának potenciálisan súlyos társadalmi-gazdasági következményeire –, másrészt pedig az említett állományok vonatkozásában a megfelelő állapot elérésének szükségessége között, figyelembe véve, hogy a vegyes halászatban nehéz valamennyi állományt a maximális fenntartható hozam (MFH) szintjén egyidejűleg halászni, helyénvaló külön TAC-okat megállapítani az említett állományok járulékos fogásaira

[38] Az F_{MFH}-pontérték a becsült halászati mortalitás azon értéke, amely egy adott halászati gyakorlat esetén, a jelenlegi átlagos környezeti feltételek mellett MFH-t eredményez hosszú távon.

vonatkozóan. Ezeket a járulékos fogásokra vonatkozó TAC-okat olyan bizonyítékok alapján kell meghatározni, amelyek igazolják, hogy a TAC-oknak az ICES által javasolt szinten történő meghatározása egy vagy több halászati tevékenység idő előtti leállításához vezetne, és potenciálisan súlyos társadalmi-gazdasági hatással járna. Ezen túlmenően a járulékos fogásokra vonatkozó TAC-okat indokolt olyan értékekben kell megállapítani, amelyek: i. csökkentik a „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó faj” jelenségét és egyes halászati tevékenységek idő előtti leállítását, ii. csökkentik a kapcsolódó társadalmi-gazdasági hatásokat, és iii. csökkentik az említett állományok halászati mortalitását, és/vagy biztosítják, hogy biomasszájuk stabil maradjon, és iv. ösztönzik a szelektivitás javítását és a szóban forgó állományok járulékos fogásainak elkerülését.

(15) [A tudományos szakvélemények szerint nem elhanyagolhatók a sávos tőkehal rekreációs célú halászat keretében ejtett fogásai az ICES 8, 9 és 10 alterületen, valamint a CECAF 34.1.1 övezet uniós vizein. Ezért az említett területeken helyénvaló fenntartani a rekreációs célú halászat korlátozásait. Az ívóhelyek védelme és a fiatal egyedek kifogásának korlátozása érdekében január 1. és április 30. között nem lehet rekreációs célú halászat keretében sávostőkehal-egyedeket kifogni és megtartani, míg az év fennmaradó részére legfeljebb két példány engedélyezhető.]

(16) *[A preambulumbekezdést és a vonatkozó rendelkezéseket az ICES európai angolnára vonatkozó, 2025-re szóló tudományos szakvéleményének közzétételét követően aktualizálni kell.]* [2022 májusában kibocsátott szakvéleményében az ICES megjegyezte egyrészt azt, hogy az európai angolna (*Anguilla anguilla*) helyreállítására irányuló tagállami erőfeszítések ellenére nem történt általános előrelépés az 1100/2007/EK tanácsi rendelet[39] 2. cikkének (4) bekezdésében előírt azon célkitűzés elérése tekintetében, hogy az Unió egész területén az ezüstangolna biomasszájának 40 %-a visszajusson a tengerbe, másrészt azt, hogy a mortalitásra vonatkozóan nem észlelt egyértelmű mintázatokat. 2023 novemberében közzétett szakvéleményében az ICES ismét azt javasolta, hogy az elővigyázatossági megközelítés alkalmazásakor az európai angolna valamennyi élőhelye és életszakasza vonatkozásában teljes halászati tilalom legyen érvényben a faj természetes elterjedési területének egészén, amely az Atlanti-óceán északkeleti részét és a Földközi-tengert foglalja magában. Ez a rekreációs célú és a kereskedelmi fogásokra egyaránt vonatkozik, valamint magában foglalja az állománypótlásra és az akvakultúrára szánt üvegangolna-fogásokat is.]

(17) *[A preambulumbekezdést és a vonatkozó rendelkezéseket az ICES európai angolnára vonatkozó, 2025-re szóló tudományos szakvéleményének közzétételét követően aktualizálni kell.]* [Az (EU) 2023/194 tanácsi rendelet[40] hat hónapra meghosszabbította a tilalmi időszakot az Atlanti-óceán északkeleti részének az uniós tenger- és brakkvizeiben folytatott angolnahalászati tevékenységekre vonatkozóan. Megtiltotta továbbá az angolna rekreációs célú halászatát az említett vizeken. A vélekedések szerint egy hat hónapig tartó halászati tilalmi időszak jobban védené az állományt, mint a 2022-ig végrehajtott uniós és nemzeti intézkedések. Az is szempont

---

39 A Tanács 1100/2007/EK rendelete (2007. szeptember 18.) az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról (HL L 248., 2007.9.22., 17. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2007/1100/oj).

40 A Tanács (EU) 2023/194 rendelete (2023. január 30.) bizonyos halállományok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2023. évre történő meghatározásáról, valamint egyes mélytengeri halállományok tekintetében az ilyen halászati lehetőségeknek a 2023. és 2024. évre történő meghatározásáról (HL L 28., 2023.1.31., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/194/oj).

volt, hogy a meghosszabbított halászati tilalmi időszak előmozdítja az 1100/2007/EK rendelet 2. cikkének (4) bekezdésében meghatározott, az ezüstangolnák legalább 40 %-ának tengerbe történő visszajutására vonatkozó célkitűzés elérését. Az (EU) 2024/257 tanácsi rendelet[41] a halászati tilalmi időszak meghatározására vonatkozó kritériumok pontosítása mellett fenntartotta ezeket az intézkedéseket és az angolna vándorlási időszakban történő korlátozott halászatának folytatására vonatkozó lehetséges eltérést. Tekintettel arra, hogy az európai angolna állományának helyzete továbbra is kritikus, 2024-ben helyénvaló fenntartani ezeket az intézkedéseket.]

(18) *[A preambulumbekezdést és a vonatkozó rendelkezéseket az ICES európai angolnára vonatkozó, 2025-re szóló tudományos szakvéleményének közzétételét követően aktualizálni kell.]* [Az 1100/2007/EK rendelet értelmében az üvegangolna állománypótlása olyan állományvédelmi intézkedés, amelyet egyes tagállamok az angolnagazdálkodási terveikben szerepeltetnek. Annak érdekében, hogy az említett tagállamok folytathassák ezen intézkedés végrehajtását, szükséges lehet előírni, hogy az év megfelelő időszakában és esetlegesen az üvegangolna fő vándorlási időszakában vagy időszakaiban az Atlanti-óceán északkeleti részének uniós tenger- és brakkvizeiből ki kell fogni bizonyos mennyiségű üvegangolnát. A tagállamok ezért az üvegangolna fő migrációs időszaka vagy időszakai alatt – kizárólag állománypótlás céljából – további 50 napra engedélyezhetik az üvegangolna-halászat folytatását.]

(19) A cápák és ráják alosztályának (cápák és rájaalakúak) bizonyos állományaira vonatkozó szakvéleményében az ICES teljes halászati tilalmat javasol az említett alosztályba tartozó fajok rossz védettségi helyzete miatt, vagy olyan esetekben, amikor még a korlátozott halászati tevékenység is komoly kockázatot jelenthet. Ezenkívül visszadobáskor az ilyen cápák és ráják túlélési aránya magas. Következésképpen célszerű úgy rendelkezni, hogy ezen állományok fogásait kirakodás helyett inkább visszadobják a tengerbe, mivel a visszadobás vélhetően nem növeli jelentősen a halászati mortalitásukat és még elő is segítené ezen állományok védelmét. Az ilyen fajok halászatát ezért indokolt megtiltani, mivel az alaprendelet 15. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében a kirakodási kötelezettség nem vonatkozik azokra a fajokra, amelyek vonatkozásában halászati tilalom van érvényben. A véletlenül kifogott említett fajokat meg kell óvni az esetleges sérülésektől, és haladéktalanul szabadon kell engedni őket.

(20) A halászati lehetőségek lehető legnagyobb mértékű kihasználásának biztosítása érdekében helyénvaló lehetővé tenni, hogy rugalmas rendszert alkalmazzanak egyes olyan TAC-területek között, ahol ugyanazon biológiai állományok érintettek.

(21) A 847/96/EK tanácsi rendelet[42] 3. és 4. cikke az elővigyázatossági és az analitikai TAC-ok hatálya alá egyaránt tartozó állományokra vonatkozó kvóták tekintetében rendelkezik az egymást követő évek közötti rugalmasságról. Az említett rendelet 2. cikke értelmében a TAC-ok megállapításakor a Tanácsnak döntenie kell arról, hogy mely állományokra nem alkalmazandó az említett rendelet 3. és a 4. cikke, figyelembe véve különösen a biológiai állapotukat. Az alaprendelet 15. cikkének (9) bekezdése

---

41 A Tanács (EU) 2024/257 rendelete (2024. január 10.) bizonyos halállományok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2024., 2025. és 2026. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2023/194 rendelet módosításáról (HL L, 2024/257, 2024.1.11., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/257/oj).

42 A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/847/oj).

továbbá az egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmusról rendelkezik a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában. Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek megvalósítását, a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke, illetve az alaprendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerinti, a kvótákra vonatkozó, egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmus nem alkalmazható együttesen. Végezetül, az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerinti, az egymást követő évek közötti rugalmasságot adott esetben ki kell zárni az állományok biológiai státusza alapján.

(22) Amennyiben egy adott TAC-ot csak egyetlen tagállamnak osztanak ki, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 2. cikkének (1) bekezdésével összhangban az érintett tagállamot helyénvaló felhatalmazni a TAC meghatározására. Az ilyen felhatalmazás helyénvaló, feltéve, hogy a szóban forgó TAC meghatározásakor az adott tagállam az alaprendeletben, valamint az Északi-tengerre és a nyugati vizekre vonatkozó többéves tervekben meghatározott célkitűzésekkel és szabályokkal összhangban jár el. Annak érdekében, hogy a Bizottság nyomon követhesse az alaprendeletben, valamint az Északi-tengerre és a nyugati vizekre vonatkozó többéves tervekben meghatározott célkitűzések és szabályok helyes alkalmazását, a tagállamoknak be kell nyújtaniuk a Bizottságnak az említett TAC-okra vonatkozó információkat. Emellett a Bizottság felkérheti a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottságot (HTMGB), hogy értékelje ezeket a TAC-okat, és amennyiben a HTMGB úgy ítéli meg, hogy ezek a TAC-ok nem felelnek meg az alaprendeletben, valamint az Északi-tengerre és a nyugati vizekre vonatkozó többéves tervekben meghatározott célkitűzéseknek és szabályoknak, a tagállamoknak a HTMGB szakvéleményével összhangban felül kell vizsgálniuk a TAC-okat.

(23) A La Manche csatorna nyugati részén (ICES 7e körzet) halászott nyelvhalra vonatkozó halászati erőkifejtési korlátozásokat a nyugati vizekre vonatkozó többéves terv 12. cikkével összhangban kell meghatározni.

(24) Az (EU) 2023/2053 európai parlamenti és tanácsi rendelet[43] 6., 11., 13., és 16. cikkével összhangban meg kell határozni a 2025. évre vonatkozó halászati erőkifejtés felső határértékeit.

(25) Az uniós halászhajók számára rendelkezésre álló, e rendeletben meghatározott halászati lehetőségek felhasználása az 1224/2009/EK tanácsi rendelet[44] és különösen annak a fogások és a halászati erőkifejtés nyilvántartásáról, valamint a halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok bejelentéséről szóló 33. és 34. cikke hatálya alá tartozik. Ezért meg kell határozni azokat a kódokat, amelyeket a tagállamoknak az e rendelet hatálya alá tartozó állományok kirakodásai tekintetében a Bizottság részére teljesítendő adatszolgáltatás során használniuk kell.

---

[43] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2053 rendelete (2023. szeptember 13.) az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv létrehozásáról, az 1936/2001/EK, az (EU) 2017/2107 és az (EU) 2019/833 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2016/1627 rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 238., 2023.9.27., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2053/oj).

[44] A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj).

(26) *[A NEAFC éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekezdést és a vonatkozó rendelkezéseket.]* [2023-as éves ülésén az Északkelet-atlanti Halászati Bizottság (NEAFC) 2024-re vonatkozóan megerősítette az Irminger-tengerben és a szomszédos vizekben élő két vörösálsügér-állományra (*Sebastes mentella*) (sekély nyílt vízi és mély nyílt vízi állományok) vonatkozó állományvédelmi intézkedéseket, és megtiltotta ezen állományok célzott halászatát, valamint az üzemanyag-utántöltést és valamennyi támogató tevékenységet. Ezenkívül a járulékos fogások minimálisra csökkentése érdekében a NEAFC megtiltotta a halászati tevékenységeket a vörösálsügér-aggregátumok területén. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.]

(27) *[A NEAFC éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekezdést és a vonatkozó rendelkezéseket.]* [Az Atlanti-óceán északkeleti részén élő makréla (*Scomber scombrus*), kék puhatőkehal (*Micromesistius poutassou*) és atlanti-skandináv hering (*Clupea harengus*) a parti államokkal az ezen állományokkal való halászati gazdálkodásról folytatott konzultációk tárgyát képezik, és ezekkel az állományokkal a NEAFC is gazdálkodik. Az Unió a Tanács által 2023. október 5-én jóváhagyott álláspontok alapján vett részt e konzultációkban. E konzultációk eredményét dokumentálták a kölcsönösen elfogadott jegyzőkönyvekben, 2024-re vonatkozóan az Atlanti-óceán északkeleti részén élő atlanti-skandináv hering (aláírás: 2023. október 13.), 2024-re vonatkozóan az Atlanti-óceán északkeleti részén élő kék puhatőkehal (aláírás: 2023. október 18.), valamint 2024-re vonatkozóan az Atlanti-óceán északkeleti részén élő makréla (aláírás: 2023. október 18.) tekintetében. A NEAFC a 2023-ban tartott 42. éves ülésén ajánlásokat fogadott el az atlanti-skandináv heringre és a makrélára vonatkozó 2024-es állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedésekről. A NEAFC nem fogadott el ajánlást a kék puhatőkehalra vonatkozó 2024-es állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedésekről. Ezért helyénvaló az Atlanti-óceán északkeleti részén élő atlanti-skandináv heringre és makrélára vonatkozó TAC-okat a parti államok kölcsönösen elfogadott jegyzőkönyveiben és a NEAFC ajánlásaiban szereplő halászati lehetőségek szintjén meghatározni. Helyénvaló továbbá a kék puhatőkehalnak az Atlanti-óceán északkeleti részén élő állományára vonatkozó TAC-ot a parti államok által a kék puhatőkehalra vonatkozó kölcsönösen elfogadott jegyzőkönyvben meghatározott halászati lehetőségek szintjén és a NEAFC keretében kifejtett uniós álláspontal összhangban meghatározni.]

(28) *[Az ICCAT éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekezdést és a vonatkozó rendelkezéseket.]* [Az Atlanti Tonhalfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (ICCAT) a 2023. évi éves ülésén megállapodott arról, hogy 2024-ben a következők tekintetében fenntartja a 2023-ra megállapított TAC-okat: az Atlanti-óceán keleti részén élő kékúszójú tonhal (*Thunnus thynnus*), a Földközi-tengerben élő germon és az Atlanti-óceán déli részén élő germon (*Thunnus alalunga*), a Földközi-tengerben, valamint az Atlanti-óceán északi és déli részén élő kardhal (*Xiphias gladius*), kormos marlin (*Makaira nigricans*), fehér marlin (*Tetrapturus albidus*), sárgaúszójú tonhal (*Thunnus albacares*), nagyszemű tonhal (*Thunnus obesus*), továbbá az Atlanti-óceán déli részén élő lándzsafogú cápa (*Isurus oxyrinchus*) visszatartási jogosultsága. Az ICCAT továbbá 2024-re vonatkozóan az Atlanti-óceán északi részén halászott germon tekintetében 47 251 tonnában, az Atlanti-óceán északi és déli részén élő kékcápára (*Prionace glauca*) vonatkozóan pedig 30 000, illetve 27 711 tonnában állapította meg a TAC-ot. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.]

(29) *[A CCAMLR éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekezdést és a vonatkozó rendelkezéseket.]* [A 2023-es éves ülésén az Antarktisz Tengeri Élővilágának Védelmével Foglalkozó Bizottság (CCAMLR) a 2023. december 1-jétől 2024. november 30-ig terjedő időszakra fogási korlátokat fogadott el a célfajokra és a járulékos fogásként kifogott fajokra vonatkozóan. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.]

(30) 2024-es éves ülésén az Indiai-óceáni Tonhalbizottság (IOTC) fenntartotta a sárgaúszójú tonhalra és a nagyszemű tonhalra vonatkozóan elfogadott következő intézkedéseknek az IOTC illetékességi területén 2025-ben történő alkalmazását: i. a fogási korlát, ii. a halászati kapacitás korlátozása, valamint iii. a halcsoportosulást előidéző eszközök (FAD-ok) és az ellátóhajók korlátozása. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.

(31) A Dél-csendes-óceáni Regionális Halászati Gazdálkodási Szervezet (SPRFMO) éves ülésére a tervek szerint 2025. február 17. és 21. között kerül sor. Következésképpen az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen a TAC-okhoz funkcionálisan kapcsolódó jelenlegi intézkedéseket az éves ülés megtartásáig és a 2025. évi TAC-ok meghatározásáig átmenetileg indokolt fenntartani.

(32) *[Az IATTC éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekezdést és a vonatkozó rendelkezéseket.]* [2023-as éves ülésén az Amerikaközi Trópusitonhal-bizottság (IATTC) úgy határozott, hogy fenntartja az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területeken jelenleg alkalmazandó intézkedéseket. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.]

(33) *[A CCSBT éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekezdést és a vonatkozó rendelkezéseket.]* [2023-as éves ülésén a déli kékúszójú tonhal védelmével foglalkozó bizottság (CCSBT) a déli kékúszójú tonhal (*Thunnus maccoyii*) tekintetében elfogadta a 2024 és 2026 közötti hároméves időszakra vonatkozó TAC-ot. Az említett intézkedést végre kell hajtani az uniós jogban.]

(34) *[A SEAFO éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekezdést és a vonatkozó rendelkezéseket.]* [2023-as éves ülésén a Délkelet-atlanti Halászati Szervezet (SEAFO) úgy döntött, hogy 2024-re fenntartja a SEAFO-egyezmény hatálya alá tartozó területen 2023-ra meghatározott TAC-ot.]

(35) *[Az WCPFC éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekezdést és a vonatkozó rendelkezéseket.]* [A Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottság (WCPFC) 2023-as éves ülését 2023. december 4–8-án tartották. Az említett ülés eredményének rendelkezésre állásától függően a WCPFC-egyezmény területén a TAC-okhoz funkcionálisan kapcsolódó jelenlegi intézkedéseket és a halászhajók maximális számát ideiglenesen fenn kell tartani, amíg a 2024. évre vonatkozó intézkedések rendelkezésre nem állnak.]

(36) *[A NAFO éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekezdést és a vonatkozó rendelkezéseket.]* [2023-ban megtartott 45. éves ülésén az Északnyugat-atlanti Halászati Szervezet (NAFO) halászati lehetőségeket fogadott el 2024-re vonatkozóan egyes, a NAFO-egyezmény hatálya alá tartozó területen előforduló állományok tekintetében. Emellett bizonyos intézkedéseket fogadott el 2024-re vonatkozóan, amelyek funkcionálisan kapcsolódnak a NAFO 3 és 4 alterületen élő sebes kalmár (*Illex illecebrosus*) és a NAFO 3LNO körzetben élő sárgafarkú lepényhal (*Limanda ferruginea*) halászati lehetőségeihez, azzal a céllal, hogy minimális szintre csökkenjen a nem célfajok járulékos fogása, és amely intézkedések nélkül az említett

állományokra vonatkozó halászati lehetőségeket a nem célfajok védelme érdekében csökkenteni kellett volna. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.]

(37) 2024-ben megtartott éves ülésükön az Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodás (SIOFA) részes felei felülvizsgálták a Del Cano területen előforduló fogashalakra (*Dissostichus* spp.) vonatkozó halászati lehetőségeket. Bár a SIOFA nem fogadta el a tudományos bizottság arra vonatkozó ajánlását, hogy a dél-indiai Ridge területen új állománygazdálkodási területet jelöljön ki és fogási korlátot állapítson meg a fogashalak tekintetében, az Uniónak az említett ajánlással és a SIOFA-ban kifejtett álláspontjával összhangban kell alkalmaznia a szóban forgó intézkedéseket. A SIOFA továbbá aktualizálta azon mélytengeri cápák jegyzékét, amelyek célzott halászata tilos a SIOFA-megállapodás hatálya alá tartozó területen. Az említett intézkedéseket az uniós jogban is végre kell hajtani.

(38) Az egyrészről az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség, és másrészről Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága közötti kereskedelmi és együttműködési megállapodás[45] (a továbbiakban: kereskedelmi és együttműködési megállapodás) 498. cikkének (2) bekezdése értelmében az Uniónak és az Egyesült Királyságnak éves konzultációkat kell tartania annak érdekében, hogy minden év december 10-ig megállapodjanak a kereskedelmi és együttműködési megállapodás 35. mellékletében felsorolt állományok tekintetében a következő évre vonatkozó TAC-okról. Amennyiben az említett TAC-okról december 10-ig nem születik megállapodás, a feleknek haladéktalanul újra kell kezdeniük a konzultációkat azzal a folyamatos céllal, hogy a kereskedelmi és együttműködési megállapodás 499. cikkének (1) bekezdésében előírtak szerint megállapodjanak a TAC-okról.

(39) *[A preambulumbekezdést és a vonatkozó rendelkezéseket az Unió és az Egyesült Királyság közötti konzultációk lezárultát követően aktualizálni kell.]* [Az Unió és az Egyesült Királyság 2023-ban kétoldalú konzultációkat tartott arról, hogy 2024-re nagyszámú TAC-ot állapít meg a kereskedelmi és együttműködési megállapodás 35. mellékletében felsorolt állományok vonatkozásában. E konzultációkra a kereskedelmi és együttműködési megállapodás 498. cikkének (2), (4) és (6) bekezdése alapján került sor. Az Unió a konzultációkban az (EU) 2021/1875 tanácsi határozat[46] 2. cikke szerint, a Tanács által 2023. október 12-én jóváhagyott uniós álláspontho z kapcsolódó előírások, valamint azt követő, kiegészítő jellegű informális dokumentumok alapján vett részt. Az említett konzultációk eredményeit írásbeli jegyzőkönyvben dokumentálták, amelynek aláírására 2023. december 6-án került sor, és amelyet 2023. december 8-án kiegészítéssel láttak el. A vonatkozó halászati lehetőségeket ezért az említett írásbeli jegyzőkönyvben meghatározott szinten indokolt rögzíteni. A halászati lehetőségekhez funkcionálisan kapcsolódó – szintén az írásbeli jegyzőkönyvben meghatározott – egyéb intézkedéseket pedig át kell ültetni az uniós jogba.]

(40) *[A preambulumbekezdést és a vonatkozó rendelkezéseket az Unió, az Egyesült Királyság és Norvégia közötti konzultációk lezárultát követően aktualizálni kell.]* [2023-ban az Unió, az Egyesült Királyság és Norvégia hat, a három fél joghatósága alá

---

45 HL L 149., 2021.4.30., 10. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689(1)/oj.

46 A Tanács (EU) 2021/1875 határozata (2021. október 22.) az Unió által az Egyesült Királysággal a teljes kifogható mennyiségekről való megállapodás érdekében folytatott éves konzultációk során képviselendő álláspontról (HL L 378., 2021.10.26., 6. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1875/oj).

tartozó területeken előforduló közös és közösen kezelt állományról folytatott háromoldalú konzultációkat azzal a céllal, hogy megállapodjon az említett állományokkal való gazdálkodásról, a 2024-re vonatkozó halászati lehetőségeket is beleértve. Az említett konzultációkra a Tanács által 2023. október 12-én jóváhagyott uniós álláspont és azt követően kiadott kiegészítő informális dokumentumok alapján 2023. november 3. és december 8. között került sor. A konzultációk eredményeit kölcsönösen elfogadott jegyzőkönyvben dokumentálták, amelyet a küldöttségek vezetői 2023. december 8-án írtak alá. A vonatkozó halászati lehetőségeket az Egyesült Királysággal és Norvégiával – az említett kölcsönösen elfogadott jegyzőkönyv egyéb rendelkezéseivel együtt – elfogadott szinten kell megállapítani.]

(41) *[A preambulumbekezdést és a vonatkozó rendelkezéseket az Unió és Norvégia közötti konzultációk lezárultát követően aktualizálni kell.]* [Az Unió kétoldalú konzultációt folytatott Norvégiával egy, a Skagerrak területén élő közös és közösen kezelt állományról (vékonybajszú tőkehal) azzal a céllal, hogy megállapodjanak az ezen állománnyal való gazdálkodásról, az állomány tekintetében a 2024. évre vonatkozó halászati lehetőségekről, valamint a kvótacseréről és a hozzáférési szabályokról is. E konzultációkra a Tanács által 2023. október 12-én jóváhagyott uniós álláspont alapján 2023. október 30. és december 8. között került sor. A konzultációk eredményét kölcsönösen elfogadott jegyzőkönyvekben dokumentálták. A vonatkozó halászati lehetőségeket a Norvégiával – az említett, kölcsönösen elfogadott jegyzőkönyvek egyéb rendelkezéseivel együtt – elfogadott szinten kell megállapítani.]

(42) *[A preambulumbekezdést és a vonatkozó rendelkezéseket az Unió, valamint Grönland kormánya és Dánia kormánya közötti konzultációk lezárultát követően aktualizálni kell.]* [Az egyrészről az Európai Unió, másrészről Grönland kormánya és Dánia kormánya közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásban és az ahhoz csatolt végrehajtási jegyzőkönyvben[47] előírt eljárással összhangban a vegyes bizottság megállapította az Unió részére a grönlandi vizeken 2024-ben rendelkezésre álló halászati lehetőségeket. Az Unió számára a grönlandi vizeken 2024-ben rendelkezésre álló halászati lehetőségek szintjét a vegyes bizottság 2023. november 21–23-án Brüsszelben tartott ülésének jegyzőkönyvében rögzítették. A vonatkozó halászati lehetőségeket ezért az említett jegyzőkönyvben meghatározott szinten kell megállapítani, figyelembe véve a halászati lehetőségek éves cseréje keretében Norvégia számára átadandó mennyiségeket. Az ICES 5 és 14 alterület grönlandi vizeiben halászott garnélarák (*Pandalus borealis*) tekintetében megállapított halászati lehetőségek szintje nem tartalmazza az Unió és Norvégia közötti halászati konzultációkról készült, kölcsönösen elfogadott jegyzőkönyvben meghatározott, 2024-re vonatkozóan figyelembe veendő 150 tonnás tartalékot.]

(43) A Spitzbergákról (Svalbard) szóló 1920. február 9-i szerződés (az 1920. évi Párizsi Szerződés) valamennyi részes felének egyenlő és megkülönböztetésmentes hozzáférést biztosít a Svalbardot övező vizek erőforrásaihoz, többek között a halászat tekintetében is. Az Unió több szóbeli jegyzékben – legutóbb 2021. február 26-án, 2021. június 28-án és 2022. augusztus 1-jén – ismertette Norvégiával az e hozzáférésre vonatkozó álláspontját. A Svalbardot övező vizekben honos jeges-tengeri pókokra (*Chionoecetes* spp.) vonatkozó halászati lehetőségek tekintetében helyénvaló korlátozni az ilyen halászati tevékenységek folytatására engedéllyel rendelkező halászhajók számát biztosítva ezáltal, hogy a jeges-tengeri pókok állományának a Svalbardot övező

[47] HL L 175., 2021.5.18., 3. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/793/oj.

vizekben történő kiaknázása összhangban legyen azokkal a megkülönböztetésmentes állománygazdálkodási szabályokkal, amelyeket az e terület felett szuverenitással és joghatósággal rendelkező Norvégia állapít meg az Egyesült Nemzetek Szervezete Tengerjogi Egyezményének és az 1920. évi Párizsi Szerződésnek a vonatkozó rendelkezéseivel összhangban. E halászati lehetőségek tagállamok közötti elosztása kizárólag a 2025. évre szól. Az Unióban az alkalmazandó jogszabályok betartásának biztosítása elsődlegesen a lobogó szerinti tagállamok felelőssége.

(44) *[A preambulumbekezdést és a Jeges-tenger északkeleti részén honos állományokra vonatkozó rendelkezéseket a releváns információk rendelkezésre állását követően aktualizálni kell.]* [A Jeges-tenger északkeleti részén élő közönséges tőkehalra vonatkozó halászati lehetőségek tekintetében a Svalbard vizeiben, valamint az ICES 1 alterület és az ICES 2b körzet nemzetközi vizein halászott közönséges tőkehalra vonatkozó uniós kvótát helyénvaló az említett állományra vonatkozó TAC-referenciaérték és az Unió történelmi halászati jogai alapján meghatározni. A szóban forgó uniós kvótát a 87/277/EGK tanácsi határozatnak[48] megfelelően kell kiosztani a tagállamok között, figyelemmel az Egyesült Királyságnak az Unióból való kilépése miatt szükséges kiigazításokra, a kereskedelmi és együttműködési megállapodás 36. mellékletének E. táblázatában meghatározottak szerint.]

(45) *[A preambulumbekezdést és a Venezuela lobogója alatt közlekedő hajók részére az uniós vizeken halászati lehetőségek engedélyezéséről szóló vonatkozó rendelkezéseket a releváns információk rendelkezésre állását követően aktualizálni kell.]* [A Venezuela lobogója alatt közlekedő hajók részére a Francia Guyana partjainál húzódó kizárólagos gazdasági övezet uniós vizein halászati lehetőségek engedélyezéséről szóló, a Venezuelai Bolivári Köztársaságnak címzett uniós nyilatkozatnak megfelelően, amelynek az Unió nevében történő jóváhagyása az (EU) 2015/1565 tanácsi határozattal[49] történt, meg kell határozni az uniós vizeken a csattogóhalak tekintetében Venezuela számára rendelkezésre álló halászati engedélyek maximális számát.]

(46) Annak biztosítása érdekében, hogy e rendelet végrehajtása egységes feltételekkel történjen, a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni annak érdekében, hogy egyes tagállamok számára engedélyezhesse a számukra kiosztott halászatierőkifejtés-mennyiségek kilowattnapok szerinti rendszerben történő kezelését, többletnapokat engedélyezhessen a tengeren töltött halászati tevékenység végleges beszüntetése és kiterjesztett tudományos megfigyelési program végrehajtása esetén, valamint meghatározhassa azon táblázatok formátumát, amelyek a tengeren töltött napoknak az ugyanazon tagállam lobogója alatt közlekedő halászhajók közötti átadására vonatkozó adatok összegyűjtésére és megküldésére szolgálnak. A Bizottságnak e hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek[50] megfelelően kell gyakorolnia.

---

48 A Tanács 87/277/EGK határozata (1987. május 18.) a Spitzbergák és a Medve-sziget térségében, továbbá a NAFO Egyezmény szerinti 3M körzetben a tőkehalfogási lehetőségek megosztásáról (HL L 135., 1987.5.23., 29. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1987/277/oj).

49 A Tanács (EU) 2015/1565 határozata (2015. szeptember 14.) a Venezuelai Bolivári Köztársaság lobogója alatt közlekedő hajók részére a Francia Guyana partjainál húzódó kizárólagos gazdasági övezet uniós vizein halászati lehetőségek engedélyezéséről szóló nyilatkozatnak az Európai Unió nevében történő jóváhagyásáról (HL L 244., 2015.9.19., 55. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/1565/oj).

50 Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(47) A folyamatos alkalmazás biztosítása és a jogbizonytalanság elkerülése érdekében az év vége és a halászati lehetőségeket a következő évre meghatározó rendelet hatálybalépésének időpontja közötti időszakban, a tilalmakra és tilalmi időszakokra vonatkozó, e rendeletben megállapított rendelkezéseknek 2026 elején is hatályban kell maradniuk addig, amíg a halászati lehetőségeket 2026-ra meghatározó rendelet hatályba nem lép. Ugyanezen okokból kifolyólag a 2025. január 1-jétől 2026. december 31-ig alkalmazandó rendelkezéseknek 2027 elején is hatályban kell maradniuk mindaddig, amíg a halászati lehetőségeket 2027-re meghatározó rendelet hatályba nem lép.

(48) A halászati tevékenységek megszakításának elkerülése és a halászok megélhetésének biztosítása érdekében rendelkezni kell arról, hogy e rendelet 2025. január 1-jétől legyen alkalmazandó. A halászati erőkifejtési korlátokra vonatkozó rendelkezéseket azonban 2025. február 1-jétől indokolt alkalmazni. A sürgősségre való tekintettel és a jogbiztonság lehető leghamarabb történő biztosítása érdekében indokolt előírni, hogy ez a rendelet a kihirdetésének napján lépjen hatályba.

(49) Az Unió számára halászati lehetőségeket létrehozó vagy korlátozó bizonyos nemzetközi intézkedéseket az illetékes regionális halászati gazdálkodási szervezet fogadta el a 2024. év végén, és azok e rendelet hatálybalépése előtt váltak alkalmazandóvá. E rendeletnek az ilyen intézkedéseket az uniós jogban végrehajtó rendelkezéseit ezért indokolt visszaható hatállyal alkalmazni. Ezen belül is, mivel a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen a halászati idény december 1-jétől a következő év november 30-ig tart, és így a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területre vonatkozó bizonyos halászati lehetőségek, illetve tilalmak a 2024. december 1-jével kezdődő időszak vonatkozásában kerülnek meghatározásra, indokolt előírni, hogy e rendelet vonatkozó rendelkezései az említett időponttól kezdődő hatállyal legyenek alkalmazandók. Ezenfelül a SIOFA-megállapodás hatálya alá tartozó területen a fogashalak halászati idénye december 1-jétől november 30-ig tart, és mivel a szóban forgó fajcsoportra vonatkozó TAC-ok a 2024. december 1-jével kezdődő időszakra kerülnek megállapításra, indokolt előírni, hogy a TAC-ok ettől az időponttól legyenek alkalmazandók. Az ilyen visszamenőleges alkalmazás nem sérti a bizalomvédelem elvét, mivel a szerződő felek lobogója alatt közlekedő halászhajók számára tilos az engedély nélküli halászat a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen és a SIOFA-megállapodás hatálya alá tartozó területen.

(50) A tagállamoknak – az ICCAT szabályaival összhangban – biztosítaniuk kell, hogy halászhajóik a halászati tilalmi időszak kezdetét megelőző 15 napban, azaz 2024. december 17-től ne telepítsenek halcsoportosulást előidéző eszközöket. E rendeletnek az ilyen intézkedést az uniós jogban végrehajtó rendelkezését ezért indokolt visszaható hatállyal alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk
Tárgy

(1) Ez a rendelet a bizonyos halállományok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeket határozza meg.

(2) Az (1) bekezdésben említett halászati lehetőségek körébe a következők tartoznak:

a) a 2025. évre és – amennyiben arról e rendelet rendelkezik – a 2026. évre vonatkozó fogási korlátok;

b) a 2025. évre vonatkozó halászati erőkifejtési korlátok, kivéve a II. mellékletben meghatározott halászati erőkifejtési korlátokat, amelyeket 2025. február 1-jétől 2026. január 31-ig kell alkalmazni;

c) a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen halászott bizonyos állományokra, valamint a SIOFA-megállapodás hatálya alá tartozó területen halászott bizonyos állományokra a 2024. december 1-jétől 2025. november 30-ig tartó időszakban alkalmazandó halászati lehetőségek;

d) a 2025. június 1-jétől 2026. május 31-ig tartó időszakra vonatkozó halászati lehetőségek az Észak-csendes-óceáni Halászati Bizottságot (NPFC) létrehozó egyezmény (a továbbiakban: NPFC-egyezmény) hatálya alá tartozó területen.

2. cikk
Hatály

(1) Ez a rendelet az alábbi halászhajókra alkalmazandó:

a) uniós halászhajók; valamint

b) uniós vizeken tartózkodó harmadik országbeli halászhajók.

(2) Ez a rendelet az alábbiakra is alkalmazandó:

a) egyes rekreációs célú halászati tevékenységek, amelyeket e rendelet vonatkozó rendelkezései kifejezetten említenek; valamint

b) a partról folytatott kereskedelmi halászat.

3. cikk
Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében foglalt fogalommeghatározások érvényesek. Emellett a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) „harmadik országbeli halászhajó”: harmadik ország lobogója alatt közlekedő és harmadik országban lajstromozott halászhajó;

b) „rekreációs célú halászat”: a tengerek biológiai erőforrásainak nem kereskedelmi célú kiaknázására irányuló – például szabadidős, turisztikai vagy sportolási célú – halászati tevékenység;

c) „nemzetközi vizek”: egyetlen állam felségterületéhez vagy joghatósága alá sem tartozó vizek;

d) „teljes kifogható mennyiség” (TAC):

i. az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (4)–(7) bekezdése értelmében a kirakodási kötelezettség alól mentesülő halászati tevékenységek keretében az egyes állományokból évente kirakodható halmennyiség;

ii. minden más halászatban az egyes állományokból évente kifogható halmennyiség;

e) „kvóta”: a teljes kifogható mennyiségnek az Unió, valamely tagállam vagy valamely harmadik ország részére kiosztott hányada;

f) „analitikai értékelés”: egy adott állomány alakulásának az állomány biológiai jellemzőin és kiaknázási mértékén alapuló mennyiségi értékelése (ideértve a helyettesítő mutatókon alapuló értékelést is), amely a tudományos vizsgálat szerint megfelelő minőségű ahhoz, hogy tudományos szakvéleményként szolgáljon;

g) „analitikai TAC”: olyan TAC, amelyre vonatkozóan analitikai értékelés áll rendelkezésre;

h) „elővigyázatossági TAC”: olyan TAC, amelyre vonatkozóan analitikai értékelés nem áll rendelkezésre, hanem ehelyett az elővigyázatossági megközelítésen alapuló értékelés áll rendelkezésre, vagy nem áll rendelkezésre értékelés;

i) „szembőség”: a halászhálóknak az (EU) 2019/1241 rendelet[51] 6. cikkének 34. pontjában foglaltak szerint megállapított szembősége;

j) „uniós halászflotta-nyilvántartás”: az 1380/2013/EU rendelet 24. cikkének (3) bekezdése alapján a Bizottság által létrehozott nyilvántartás;

k) „halászati napló”: az 1224/2009/EK rendelet 14. cikkében említett napló;

l) „műszerezett bója”: a tulajdonosának azonosítását lehetővé tevő egyedi hivatkozási számmal jól láthatóan megjelölt és a helyzetének nyomon követésére szolgáló műholdas nyomkövető rendszerrel ellátott bója;

m) „működő bója”: olyan előzetesen aktivált, bekapcsolt és halcsoportosulást előidéző sodródó eszközön vagy farönkön a tengerre telepített, műszerezett bója, amely a helyzetére vonatkozó adatokat és más rendelkezésre álló információkat, például hangradar-becsléseket továbbít.

[51] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1241 rendelete (2019. június 20.) a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2019.7.25., 105. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1241/oj).

4. cikk
Halászati övezetek

E rendelet alkalmazásában a következő halászatiövezet-meghatározások érvényesek:

a) „ICES-övezetek” (ICES, Nemzetközi Tengerkutatási Tanács): a 218/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[52] III. mellékletében meghatározott földrajzi területek;

b) „Skagerrak”: a nyugaton a Hanstholm világítótoronytól a Lindesnes világítótoronyig, délen a Skagen világítótoronytól a Tistlarna világítótoronyig, és innen a svéd part legközelebbi pontjáig húzódó vonallal határolt földrajzi terület;

c) „Kattegat”: északon a Skagen világítótoronytól a Tistlarna világítótoronyig, és innen a svéd part legközelebbi pontjáig, és délen Hasenøre-től Gnibens Spidsig, Korshagétől Spodsbjergig és Gilbjerg Hovedtől Kullenig húzódó vonallal határolt földrajzi terület;

d) „az ICES 7 alterület 16. funkcionális egysége”: a következő koordináták által meghatározott pontokat sorrendben összekötő loxodromákkal határolt földrajzi terület:

– é. sz. 53° 30′, ny. h. 15° 00′,

– é. sz. 53° 30′, ny. h. 11° 00′,

– é. sz. 51° 30′, ny. h. 11° 00′,

– é. sz. 51° 30′, ny. h. 13° 00′,

– é. sz. 51° 00′, ny. h. 13° 00′,

– é. sz. 51° 00′, ny. h. 15° 00′;

e) „az ICES 8c körzet 25. funkcionális egysége”: a következő koordináták által meghatározott pontokat sorrendben összekötő loxodromákkal határolt földrajzi terület:

– é. sz. 43° 00′, ny. h. 9° 00′,

– é. sz. 43° 00′, ny. h. 10° 00′,

– é. sz. 43° 30′, ny. h. 10° 00′,

– é. sz. 43° 30′, ny. h. 9° 00′,

– é. sz. 44° 00′, ny. h. 9° 00′,

– é. sz. 44° 00′, ny. h. 8° 00′,

– é. sz. 43° 30′, ny. h. 8° 00′;

f) „az ICES 9a körzet 26. funkcionális egysége”: a következő koordináták által meghatározott pontokat sorrendben összekötő loxodromákkal határolt földrajzi terület:

– é. sz. 43° 00′, ny. h. 8° 00′,

[52] Az Európai Parlament és a Tanács 218/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északkeleti részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 70. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/218/oj).

– é. sz. 43° 00′, ny. h. 10° 00′,

– é. sz. 42° 00′, ny. h. 10° 00′,

– é. sz. 42° 00′, ny. h. 8° 00′;

g) „az ICES 9a körzet 27. funkcionális egysége”: a következő koordináták által meghatározott pontokat sorrendben összekötő loxodromákkal határolt földrajzi terület:

– é. sz. 42° 00′, ny. h. 8° 00′,

– é. sz. 42° 00′, ny. h. 10° 00′,

– é. sz. 38° 30′, ny. h. 10° 00′,

– é. sz. 38° 30′, ny. h. 9° 00′,

– é. sz. 40° 00′, ny. h. 9° 00′,

– é. sz. 40° 00′, ny. h. 8° 00′;

h) „az ICES 9a körzet 30. funkcionális egysége”: az a földrajzi terület, amely a Cádizi-öbölben Spanyolország joghatósága alá tartozik, és az ICES 9a körzettel szomszédos;

i) „az ICES 8c körzet 31. funkcionális egysége”: a következő koordináták által meghatározott pontokat sorrendben összekötő loxodromákkal határolt földrajzi terület:

– é. sz. 43° 30′, ny. h. 6° 00′,

– é. sz. 44° 00′, ny. h. 6° 00′,

– é. sz. 44° 00′, ny. h. 2° 00′,

– é. sz. 43° 30′, ny. h. 2° 00′;

j) „Cádizi-öböl”: az ICES 9a körzetnek a ny. h. 7° 23′ 48″-től keletre eső része;

k) „a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (CCAMLR: az Antarktisz Tengeri Élővilágának Védelmével Foglalkozó Bizottság): az Antarktisz tengeri élővilágának védelméről szóló egyezményben[53] meghatározott földrajzi terület;

l) „CECAF-övezetek” (CECAF, Kelet-közép-atlanti Halászati Bizottság): a 216/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[54] II. mellékletében meghatározott földrajzi területek;

m) „az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (IATTC, Amerikaközi Trópusitonhal-bizottság): az Amerikai Egyesült Államok és a Costa Rica Köztársaság között megkötött 1949. évi egyezmény által létrehozott Amerikaközi

---

53 HL L 252., 1981.9.5., 27. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1981/691/oj. Az Unió az Antarktisz tengeri élővilágának védelméről szóló egyezmény megkötéséről szóló, 1981. szeptember 4-i 81/691/EGK tanácsi határozattal jóváhagyta a CCAMLR-egyezményt (HL L 252., 1981.9.5., 26. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1981/691/oj).

54 Az Európai Parlament és a Tanács 216/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északi részén kívüli egyes területeken halászatot folytató tagállamok által a névleges fogási statisztikák benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/216/oj).

Trópusitonhal-bizottság megerősítéséről szóló egyezményben (Antiguai Egyezmény) [55]meghatározott földrajzi terület;

n) „az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (ICCAT, az Atlanti Tonhalfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság): az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezményben[56] meghatározott földrajzi terület;

o) „az IOTC illetékességi területe” (IOTC, Indiai-óceáni Tonhalbizottság): az Indiai-óceáni Tonhalbizottság létrehozásáról szóló megállapodásban[57] meghatározott földrajzi terület;

p) „NAFO-övezetek” (NAFO, Északnyugat-atlanti Halászati Szervezet): a 217/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[58] III. mellékletében meghatározott földrajzi területek;

q) „a NAFO-egyezmény hatálya alá tartozó terület”: az északnyugat-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú halászati együttműködésről szóló egyezményben[59] meghatározott földrajzi terület;

r) „NAFO szabályozási terület”: a NAFO-egyezmény hatálya alá tartozó területnek a nemzeti joghatóság alá tartozó területeken túli része;

s) „az NPFC-egyezmény hatálya alá tartozó terület”: a Csendes-óceán északi részén található nyílt tengeri halászati erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezményben[60] meghatározott földrajzi terület.

t) „a SEAFO-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (SEAFO, Délkelet-atlanti Halászati Szervezet): az Atlanti-óceán délkeleti körzetében található halászati

---

55 HL L 224., 2006.8.16., 24. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2005/26/oj. Az Unió az Amerikai Egyesült Államok és a Costa Rica Köztársaság között megkötött 1949. évi egyezmény által létrehozott Amerikaközi Trópusi Tonhalbizottság megerősítéséről szóló egyezménynek az Európai Közösség nevében történő megkötéséről szóló, 2006. május 22-i 2006/539/EK tanácsi határozattal jóváhagyta az IATTC megerősítéséről szóló egyezményt (HL L 224., 2006.8.16., 22. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2006/539/oj).

56 HL L 162., 1986.6.18., 34. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1986/238(1)/oj. Az Unió a Közösségnek az 1984. július 10-én Párizsban aláírt, az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezmény részes államai meghatalmazottai konferenciájának záróokmányához csatolt jegyzőkönyvvel módosított egyezményhez történő csatlakozásáról szóló, 1986. június 9-i 86/238/EGK tanácsi határozattal (HL L 162., 1986.6.18., 33. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1986/238/oj) csatlakozott az ICCAT-hoz.

57 HL L 236., 1995.10.5., 25. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1995/399/oj. Az Unió a Közösségnek az Indiai-óceáni Tonhal Bizottság létrehozásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló, 1995. szeptember 18-i 95/399/EK tanácsi határozattal (HL L 236., 1995.10.5., 24. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1995/399/oj) csatlakozott az IOTC-hoz.

58 Az Európai Parlament és a Tanács 217/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északnyugati részén halászatot folytató tagállamok fogási és tevékenységi statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 42. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/217/oj).

59 HL L 378., 1978.12.30., 2. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1978/3179/oj. Az Unió az északnyugat-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú együttműködésről szóló egyezménynek az Európai Gazdasági Közösség általi megkötéséről szóló, 1978. december 28-i 3179/78/EGK tanácsi rendelettel (HL L 378., 1978.12.30., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1978/3179/oj) csatlakozott a NAFO-egyezményhez.

60 HL L 55., 2022.2.28., 14. o. Az Unió az Európai Uniónak a Csendes-óceán északi részén található nyílt tengeri halászati erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezményhez való csatlakozásáról szóló, 2022. február 15-i (EU) 2022/314 tanácsi határozattal (HL L 55., 2022.2.28., 12. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/314/oj) csatlakozott a Csendes-óceán északi részén található nyílt tengeri halászati erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezményhez.

erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezményben[61] meghatározott földrajzi terület;

u) „a SIOFA-megállapodás hatálya alá tartozó terület” (SIOFA, az Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodás): az Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodásban[62] meghatározott földrajzi terület;

v) „az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (SPRFMO, Dél-csendes-óceáni Regionális Halászati Gazdálkodási Szervezet): a Csendes-óceán déli részén található nyílt tengeri halászati erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezményben[63] meghatározott földrajzi terület;

w) „a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (WCPFC, Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottság): a Csendes-óceán nyugati és középső körzetében található hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló egyezményben[64] meghatározott földrajzi terület;

x) „a Bering-tenger nyílt tengeri része”: a Bering-tenger nyílt tengeri földrajzi területe, amely kívül esik a Bering-tenger partján fekvő államok parti tengerei szélességének méréséhez használt alapvonalaktól számított 200 tengeri mérföldes sávon;

y) „az IATTC és a WCPFC illetékességi területének közös része”: a következő vonalakkal határolt terület:

– ny. h. 150º,

– ny. h. 130º,

– d. sz. 4°,

– d. sz. 50°.

---

61 HL L 234., 2002.8.31., 40. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2001/319/oj. Az Unió az Atlanti-óceán délkeleti körzetében található halászati erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezménynek az Európai Közösség által történő megkötéséről szóló, 2002. július 22-i 2002/738/EK tanácsi határozattal (HL L 234., 2002.8.31., 39. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/738/oj) jóváhagyta a SEAFO-egyezményt.

62 HL L 196., 2006.7.18., 15. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2006/496/oj. Az Unió az Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről szóló, 2008. szeptember 29-i 2008/780/EK tanácsi határozattal (HL L 268., 2008.10.9., 27. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/780/oj) jóváhagyta a SIOFA-t.

63 HL L 67., 2012.3.6., 3. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2012/130/oj. Az Unió a Csendes-óceán déli részén található nyílt tengeri halászati erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezménynek az Európai Unió nevében történő jóváhagyásáról szóló, 2011. október 3-i 2012/130/EU tanácsi határozattal (HL L 67., 2012.3.6., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2012/130(1)/oj) jóváhagyta az SPRFMO-egyezményt.

64 HL L 32., 2005.2.4., 3. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2005/75/oj. Az Unió a Közösségnek a Csendes-óceán nyugati és középső körzetében található hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló egyezményhez való csatlakozásáról szóló, 2004. április 26-i 2005/75/EK tanácsi határozattal (HL L 32., 2005.2.4., 1. o. ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2005/75(1)/oj) csatlakozott a WCPFC-hez.

II. CÍM
AZ UNIÓS HALÁSZHAJÓK HALÁSZATI LEHETŐSÉGEI

I. fejezet
Általános rendelkezések

5. cikk
A TAC-ok és elosztásuk

(1) Az uniós vizeken, illetve bizonyos nem uniós vizeken tartózkodó uniós halászhajókra vonatkozó TAC-okat, azoknak a tagállamok közötti elosztását és – adott esetben – a TAC-okhoz funkcionálisan kapcsolódó feltételeket az I. melléklet határozza meg.

(2) Az uniós halászhajók számára az e rendelet I. mellékletében meghatározott TAC-ok erejéig, valamint az e rendelet 22. cikkében és V. mellékletének A. részében, illetve az (EU) 2017/2403 európai parlamenti és tanácsi rendeletben[65] és az említett rendelet alapján a Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt feltételek mellett az érintett parti állam engedélyezheti a halászatot a Feröer szigetek, Grönland és Norvégia halászati joghatósága alá tartozó vizeken, valamint a Jan Mayen körüli halászati övezetben.

(3) Az uniós halászhajók számára az e rendelet I. mellékletben szereplő TAC-ok erejéig, valamint az e rendelet 22. cikkében, illetve az (EU) 2017/2403 rendeletben és az említett rendelet alapján a Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt feltételek mellett az Egyesült Királyság engedélyezheti a halászatot a halászati joghatósága alá tartozó vizeken.

6. cikk
A tagállamok által meghatározandó TAC-ok

(1) Az e rendelet I. mellékletében meghatározott TAC-okat, amennyiben az említett melléklet előírja, az érintett tagállam határozza meg.

(2) A tagállam által meghatározandó, az (1) bekezdésben említett TAC-oknak:

a) összhangban kell lenniük az 1380/2013/EU rendeletben, valamint az (EU) 2018/973 és az (EU) 2019/472 rendeletben meghatározott célkitűzésekkel és szabályokkal, különösen az állományok fenntartható kiaknázásának célkitűzésével; valamint

b) az állományok olyan kiaknázását kell eredményezniük, amely:

i. amennyiben rendelkezésre áll analitikai értékelés, a lehető legnagyobb valószínűséggel összhangban van a maximális fenntartható hozammal; vagy

[65] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2403 rendelete (2017. december 12.) a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2017.12.28., 81. o. ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2403/oj).

ii. amennyiben nem vagy csak hiányos formában áll rendelkezésre analitikai értékelés, összhangban áll a halászati gazdálkodásban alkalmazott elővigyázatossági megközelítéssel.

(3) 2025. február 1-jéig minden érintett tagállam benyújtja a Bizottságnak a következő információkat:

a) az általa meghatározott TAC-ok;

b) a TAC-ok meghatározásának alapjául szolgáló, az adott tagállam által összegyűjtött és értékelt adatok;

c) annak részletes bemutatása, hogy a rögzített TAC-ok miként felelnek meg a (2) bekezdésben foglaltaknak.

(4) Ami a CECAF 34.1.2 övezetben halászott fekete abroncshal (*Aphanopus carbo*) esetében alkalmazandó teljes kifogható mennyiséget illeti, Portugália a (3) bekezdésben említett információkat a 2025. évi teljes kifogható mennyiségre vonatkozóan 2025. február 1-jéig, a 2026. évi teljes kifogható mennyiségre vonatkozóan pedig 2026. február 1-jéig benyújtja.

(5) A Bizottság adott esetben felkérheti a HTMGB-t, hogy:

a) értékelje a (3) bekezdés b) és c) pontjában említett információkat; valamint

b) értékelje, hogy a tagállamok által meghatározott TAC-ok megfelelnek-e a (2) bekezdésnek.

(6) Amennyiben a HTMGB szakvéleménye szerint az említett információk elégtelennek bizonyulnak, az érintett tagállamok legkésőbb a HTMGB szakvéleményének közzétételét követő egy hónapon belül a HTMGB szakvéleményével összhangban új információkat nyújtanak be a Bizottságnak a HTMGB szakvéleményével kapcsolatos új információk igazolásául szolgáló alátámasztó információkkal együtt.

(7) Amennyiben a HTMGB szakvéleménye szerint a tagállamok által meghatározott TAC-ok nem felelnek meg a (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek, az érintett tagállamok a HTMGB szakvéleményével összhangban felülvizsgálják az általuk meghatározott TAC-okat, és legkésőbb az említett szakvélemény közzétételét követő egy hónapon belül benyújtják a Bizottságnak a felülvizsgált TAC-okat a HTMGB szakvéleményével kapcsolatos, a felülvizsgált TAC-okat alátámasztó információkkal és adott esetben a (6) bekezdésben említett új adatokkal együtt.

7. cikk

A fogások és a járulékos fogások kirakodásának feltételei

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke szerinti kirakodási kötelezettség hatálya alá nem tartozó fogások csak akkor tarthatók a fedélzeten, illetve csak akkor rakodhatók ki, ha:

a) azokat kvótával rendelkező tagállam lobogója alatt közlekedő halászhajók ejtették, és ez a kvóta nincs kimerítve; vagy

b) azok olyan uniós kvótából való részesedésnek felelnek meg, amelyet nem osztottak el a tagállamok között, és amely nincs kimerítve.

(2) Annak érdekében, hogy el lehessen térni a fogásoknak az érintett kvótába való beleszámítására vonatkozó, az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (8) bekezdésében előírt kötelezettségtől, e rendelet I. melléklete meghatározza a nem

célfajoknak a szóban forgó cikkben említett, biztonságos biológiai határértékeken belüli állományait.

8. cikk

Az elkerülhetetlen járulékos fogások esetében alkalmazandó teljes kifogható mennyiségre vonatkozó kvótacsere-mechanizmus

(1) A kirakodási kötelezettséget figyelembe veendő, továbbá annak érdekében, hogy egyes járulékos fogásokra vonatkozó kvóták a kvótákkal nem rendelkező tagállamok számára is elérhetővé váljanak, az IA. mellékletben felsorolt TAC-okra a (2)–(5) bekezdésben meghatározott kvótacsere-mechanizmus alkalmazandó.

(2) A TAC-okból a közönséges tőkehal (*Gadus morhua*) kelta-tengeri (COD/7XAD34), a közönséges tőkehal Skóciától nyugatra fekvő vizekben előforduló (COD/5BE6A), a vékonybajszú tőkehal ír-tengeri (WHG/07A.) és a sima lepényhal ICES 7h, 7j és 7k övezetben (PLE/7HJK.) halászott állományai tekintetében az egyes tagállamoknak odaítélt kvóta 6 %-át, valamint a vékonybajszú tőkehal Skóciától nyugatra fekvő vizekben előforduló állományai (WHG/56-14) tekintetében az egyes tagállamoknak odaítélt kvóta 3 %-át rendelkezésre kell bocsátani egy kvótacserealap (a továbbiakban: az alap) létrehozásának céljából, amelyet 2025. január 1-jétől lehet igénybe venni. A kvótával nem rendelkező tagállamok 2025. március 31-ig kizárólagos hozzáférést kapnak ehhez az alaphoz.

(3) Az alapból felhasznált mennyiségek nem cserélhetők, illetve nem csoportosíthatók át a következő évre. A fel nem használt mennyiségeket 2025. március 31. után azon tagállamok részére kell visszautalni, amelyek eredetileg hozzájárultak a kvótacserealaphoz.

(4) A kvótával nem rendelkező tagállamok cserébe kvótákat biztosítanak az IA. melléklet C. részében felsorolt állományokra vonatkozóan, kivéve, ha a kvótával nem rendelkező tagállam és a kvótacserealaphoz hozzájáruló tagállam másként állapodik meg.

(5) A (4) bekezdésben említett kvótáknak – a piaci árfolyam vagy más kölcsönösen elfogadható árfolyam alapján – kereskedelmileg egyenértékűeknek kell lenniük. Egyéb alternatívák hiányában a kereskedelmileg egyenértékű értéket a Halászati és Akvakultúra-termékek Piacának Európai Megfigyelőközpontja által meghatározott előző évi uniós átlagárak alapján kell megállapítani.

(6) Amennyiben a tagállamok a (2)–(5) bekezdésben meghatározott kvótacsere-mechanizmus keretében nem tudják hasonló mértékben fedezni elkerülhetetlen járulékos fogásaikat, törekedniük kell arra, hogy az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése szerint olyan kvótacsere-megállapodásra jussanak, amely biztosítja az azonos kereskedelmi értéken történő kvótacserét.

9. cikk

Halászati erőkifejtési korlátok az ICES 7e körzetben

(1) Az e rendelet 1. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti időszakban az ICES 7e körzetben a közönségesnyelvhal-állományokra vonatkozó halászati erőkifejtési korlátozásokat a II. melléklet határozza meg.

(2) Valamely tagállam által a II. melléklet 7.4. pontjának megfelelően benyújtott kérelem alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogadhat el, amely útján a

II. melléklet 5. pontjában említetteken kívül olyan további, tengeren tölthető napokat oszt ki az adott tagállamnak, amelyeken az adott tagállam a lobogója alatt közlekedő, szabályozott halászeszközök valamelyikét szállító halászhajói számára engedélyezheti, hogy az ICES 7e körzeten belül tartózkodjanak. A Bizottság az említett végrehajtási jogi aktust az e rendelet 58. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően fogadja el.

(3) A II. melléklet 8.1. pontjában foglaltaknak megfelelően a Bizottság valamely tagállam kérelmére végrehajtási jogi aktust fogadhat el, amelynek útján – kiterjesztett tudományos megfigyelési program alapján – 2025. február 1. és 2026. január 31. között a II. melléklet 5. pontjában említetteken kívül legfeljebb három olyan többletnapot oszthat ki a kérelmező tagállamnak, amelyeken halászhajói az ICES 7e körzeten belül tartózkodhatnak. A szóban forgó többletnapkiosztás az adott tagállam által a II. melléklet 8.3. pontjának megfelelően benyújtott ismertetés alapján, valamint a HTMGB-vel folytatott konzultációt követően történik. Az említett végrehajtási jogi aktust az e rendelet 58. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

[E rendelet 10. és 15–18. cikkét

az Unió és az Egyesült Királyság közötti konzultációk lezárultát követően aktualizálni kell.]

[*10. cikk*
Az ICES 4b, 4c és 6a körzetben, valamint az ICES 7 alterületen folytatott farkassügér-halászatra vonatkozó intézkedések

(1) Az uniós halászhajók számára és a partról folytatott kereskedelmi halászat keretében tilos a farkassügér (*Dicentrarchus labrax*) halászata az ICES 4b és 4c körzetben, valamint az ICES 7 alterületen vagy az említett területen kifogott farkassügér fedélzeten tartása, átrakodása, áthelyezése és kirakodása.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalom nem vonatkozik a farkassügér parti, kereskedelmi célú, hálós halászati tevékenységek keretében ejtett járulékos fogásaira. Ez a mentesség kizárólag a parti hálók múltbeli, 2017 előtti szinten rögzített számára vonatkozik. A parti, kereskedelmi célú, hálós halászati tevékenységek nem irányulhatnak a farkassügérre, és kizárólag a farkassügér elkerülhetetlen, járulékos fogásai rakodhatók ki.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, 2025 januárjában, illetve 2025. április 1-je és december 31-e között az uniós halászhajók az ICES 4b, 4c, 7d, 7e, 7f és 7h körzetben az alábbi halászeszközökkel és az alábbi határértékeken belül az e területeken kifogott farkassügéreket halászhatják, fedélzeten tarthatják, átrakodhatják, áthelyezhetik és kirakodhatják:

a) fenékvonóháló[66] használata esetén oly módon, hogy az elkerülhetetlen járulékos fogások tömege ne haladja meg a halászhajónkénti és évi 3,8 tonnát, valamint halászati utanként az adott halászhajó által kifogott és a fedélzetén lévő összes tengeri élőlény tömegének 5 %-át;

[66] A fenékvonóhálók valamennyi típusa (OTB, OTT, PTB, TBB, TBN, TBS és TB).

b) kerítőháló[67] használata esetén oly módon, hogy az elkerülhetetlen járulékos fogások tömege ne haladja meg a halászhajónkénti és évi 3,8 tonnát, valamint halászati utanként az adott halászhajó által kifogott és a fedélzetén lévő összes tengeri élőlény tömegének 5 %-át;

c) horog és horogsor[68] használata esetén halászhajónként legfeljebb 6,2 tonna;

d) karókon rögzített kopoltyúháló[69] használata esetén oly módon, hogy az elkerülhetetlen járulékos fogások tömege halászhajónként ne haladja meg az 1,6 tonnát.

Az első albekezdés c) pontjában meghatározott eltérések azokra az uniós halászhajókra vonatkoznak, amelyek a 2015. július 1. és 2016. szeptember 30. közötti időszakban horoggal és horogsorral dokumentáltan fogtak farkassügért.

Az első albekezdés d) pontjában meghatározott eltérések azokra az uniós halászhajókra vonatkoznak, amelyek a 2015. július 1. és 2016. szeptember 30. közötti időszakban karókon rögzített kopoltyúhálóval dokumentáltan fogtak farkassügért.

Egy adott uniós halászhajó helyettesítése esetén a tagállamok engedélyezhetik, hogy az említett eltérések egy másik uniós halászhajóra vonatkozzanak, feltéve, hogy az eltérések hatálya alá tartozó egyes uniós halászhajók száma és teljes halászati kapacitása nem nő.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott fogási korlátok nem vihetők át egyik halászhajóról a másikra.

(5) Az ICES 4b, 4c, 6a és 7a–7k körzetben – többek között a partról – folytatott rekreációs célú halászat keretében:

a) 2025. február 1-jétől március 31-ig:

i. a farkassügér esetében kizárólag a horgászbottal vagy kézi horogsorral történő, „fogd ki és engedd vissza” horgászat engedélyezett;

ii. az adott területen kifogott farkassügéreket tilos megtartani, áthelyezni, átrakni vagy kirakodni;

b) januárban és 2025. április 1-jétől december 31-ig:

i. minden halász naponta legfeljebb két példányt foghat ki és tarthat meg farkassügérből;

ii. a megtartott farkassügér minimális méretének el kell érnie a 42 cm-t;

iii. rögzített hálókkal nem fogható, és azokban nem tartható meg farkassügér.

(6) Az (5) bekezdés a rekreációs célú halászatra vonatkozó szigorúbb nemzeti intézkedések sérelme nélkül alkalmazandó.]

---

67 A kerítőhálók valamennyi típusa (SSC, SDN, SPR, SV, SB és SX).

68 A horogsoros és horgászbotos halászat valamennyi formája (LHP, LHM, LLD, LL, LTL, LX és LLS).

69 Minden karókon rögzített kopoltyúháló és csapda (GTR, GNS, GNC, FYK, FPN és FIX).

11. cikk

Az ICES 8a és 8b körzetben folytatott farkassügér-halászatra vonatkozó intézkedések

(1) A kereskedelmi halászatra vonatkozó kvótáik meghatározásakor Franciaország és Spanyolország közösen biztosítják, hogy az ICES 8a és 8b körzetben halászott farkassügér esetében a kereskedelmi célú kirakodott mennyiségek, a kereskedelmi célú visszadobások, a rekreációs célú kirakodott mennyiségek és a rekreációs célú visszadobások összesen ne haladják meg a 2 631 tonnát. Ezeket a kvótákat az 1224/2009/EK tanácsi rendelet alkalmazásában kvótáknak kell tekinteni.

(2) Spanyolország és Franciaország 2025. február 1-jéig benyújtja a Bizottságnak a következő információkat:

a) a meghatározott kvóták;

b) a kvóták meghatározásának alapjául szolgáló, összegyűjtött és értékelt adatok; valamint

c) annak részletes bemutatása, hogy ezek a kvóták miként felelnek meg a (1) bekezdésben foglaltaknak.

(3) Spanyolország (BSS/8ABSPA) és Franciaország (BSS/8ABFRA) bejelenti a kereskedelmi halászat során e kvóták keretében ejtett fogásokat.

(4) Az ICES 8a és 8b körzetben – többek között a partról – folytatott rekreációs célú halászat keretében:

a) minden halász naponta legfeljebb egy példányt foghat ki és tarthat meg farkassügérből;

b) rögzített hálókkal nem fogható, és azokban nem tartható meg farkassügér.

(5) A (4) bekezdés a rekreációs célú halászatra vonatkozó szigorúbb nemzeti intézkedések sérelme nélkül alkalmazandó.

[*12. cikk*

A sávos tőkehalra vonatkozó intézkedések az ICES 8, 9, 10 alterületen és a CECAF 34.1.1 övezet uniós vizein

(1) A sávos tőkehalnak az ICES 8, 9 és 10 alterületen, valamint a CECAF 34.1.1 övezet uniós vizein ejtett fogásaira 42 cm-es minimális állományvédelmi referenciaméret alkalmazandó.

(2) Rekreációs célú halászata keretében – beleértve a partokról folytatott halászatot is – az ICES 8, 9, 10 alterületen és a CECAF 34.1.1 övezet uniós vizein:

a) minden halász naponta legfeljebb két példányt foghat ki és tarthat meg sávos tőkehalból (*Pollachius pollachius*). Az említett felső határ elérését követően ún. „fogd ki és engedd vissza” horgászat folytatható;

b) január 1-jétől április 30-ig a sávos tőkehal példányainak a kifogása és a megtartása nem engedélyezett. Mindazonáltal „fogd ki és engedd vissza” horgászat ebben az időszakban is folytatható.

(2) Az (1) bekezdés a rekreációs célú halászatra vonatkozó szigorúbb nemzeti intézkedések sérelme nélkül alkalmazandó.]

[A 13. cikket az ICES európai angolnára vonatkozó, 2025-re szóló tudományos szakvéleményének közzétételét követően aktualizálni kell.]

[13. cikk
Az európai angolna ICES 3, 4, 6, 7, 8 és 9 alterület uniós vizein folytatott halászatára vonatkozó intézkedések

(1) Ez a cikk az ICES 3, 4, 6, 7, 8 és 9 alterület uniós tenger- és brakkvizeire, valamint a szomszédos uniós brakkvizekre alkalmazandó. A brakkvizek közé tartoznak a torkolatok, a parti lagúnák és az átmeneti vizek.

(2) Ez a cikk nem alkalmazandó a kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott kereskedelmi halászati műveletekre, feltéve, hogy e vizsgálatok lefolytatására az (EU) 2019/1241 rendelet 25. cikkében előírt feltételeknek megfelelően kerül sor, és hogy a HTMGB megerősítette a Bizottságnak és az érintett tagállamoknak, hogy a szóban forgó tudományos vizsgálatok tudományos alapon indokoltak. Analógia útján ugyanezek a feltételek alkalmazandók a halászhajó nélkül, kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott kereskedelmi halászati műveletekre.

(3) 2025. április 1. és 2026. március 31. között legalább hat hónapig tilos az európai angolnára (*Anguilla anguilla*) vonatkozóan kereskedelmi célú halászati tevékenységet folytatni, függetlenül attól, hogy az adott egyedek mely életszakaszban vannak. A tagállamok és a halászok továbbá minden észszerű erőfeszítést megtesznek annak érdekében, hogy minimálisra csökkentsék és ahol lehet, megszüntessék az európai angolna véletlen járulékos fogásait. A véletlenül kifogott angolnapéldányokat meg kell óvni az esetleges sérülésektől és haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe. E célból az érintett tagállamok – külön-külön vagy együttesen – meghatároznak egy vagy több halászati tilalmi időszakot, a következő feltételek mellett:

a) adott esetben a halászati tilalmi időszak vagy időszakok a tagállamok között, illetve az egyes tagállamokon belül halászati területenként eltérő lehet, illetve lehetnek annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az angolnára annak különböző életszakaszaiban jellemző földrajzi és időbeli vándorlási mintázatokat;

b) a halászati tilalmi időszaknak vagy időszakoknak legalább hat egymást követő vagy nem egymást követő hónapig kell tartania, illetve tartaniuk, és a vonatkozó halászati területen minden érintett halászra alkalmazandónak kell lennie, illetve lenniük;

c) a halászati tilalmi időszaknak vagy időszakoknak összhangban kell állnia, illetve állniuk az 1100/2007/EK rendeletben foglalt állománymegőrzési célkitűzésekkel, valamint az említett rendelet 2. cikke értelmében megállapított nemzeti állománygazdálkodási tervekkel; valamint

d) a halászati tilalmi időszaknak vagy időszakoknak le kell fednie, illetve le kell fedniük az európai angolnára az adott életszakaszban az adott tagállamban jellemző fő vándorlási időszakot, illetve időszakokat, ideértve az érintett vándorlási csúcsidőszakot is.

(4) A (3) bekezdés d) pontjától eltérve, a legalább 12 cm teljes hosszúságú európai angolna esetében az érintett tagállamok összesen legfeljebb 30 egymást követő vagy nem egymást követő napra engedélyezhetik a halászati tevékenységeket – ami a vonatkozó halászati területen minden érintett halászra alkalmazandó – a fő

vándorlási időszakban. Ebben az esetben az érintett tagállamok a fő vándorlási időszak alatt, vagy másodlagosan közvetlenül a fő vándorlási időszak előtt vagy után azonos időtartamú további tilalmi időszakot határoznak meg. Amennyiben valamely tagállam engedélyezi a nem egymást követő napokon történő halászatot, a halászeszközt a nem egymást követő napok közötti időszakra ki kell venni a vízből.

(5) A legalább 12 cm teljes hosszúságú európai angolna esetében az ICES 3 alterületen a (3) bekezdésben említett halászati tilalmi időszakról vagy időszakokról, valamint az attól, illetve azoktól való, a (4) bekezdésben említett eltérésről a Balti-tengerből az Északi-tengerbe vándorló angolnák következetes és hatékony védelmének biztosítása érdekében az összes érintett tagállam megállapodik. Amennyiben 2025. március 1-jéig nem születik ilyen megállapodás, Dániában, Németországban, Észtországban, Lettországban, Litvániában, Lengyelországban, Finnországban és Svédországban a tilalmi időszak 2025. szeptember 15-től 2026. március 15-ig tart, a (4) bekezdésben említett eltérés lehetősége nélkül.

(6) A (3) bekezdés d) pontjától való további eltérésként, a 12 cm-nél kisebb teljes hosszúságú európai angolna esetében az érintett tagállamok összesen legfeljebb 30 egymást követő vagy nem egymást követő napra engedélyezhetik a halászati tevékenységeket – ami a vonatkozó halászati területen minden érintett halászra alkalmazandó – a fő vándorlási időszakban. Ezen túlmenően az érintett tagállamok a fő vándorlási időszakban legfeljebb további 50 napra engedélyezhetik a kizárólag állománypótlásra irányuló halászatot. Mindkét esetben az érintett tagállamok a fő vándorlási időszak alatt, vagy másodlagosan közvetlenül a fő vándorlási időszak előtt vagy után azonos időtartamú további tilalmi időszakot határoznak meg. Amennyiben valamely tagállam engedélyezi a nem egymást követő napokon történő halászatot, a halászeszközt a nem egymást követő napok közötti időszakra ki kell venni a vízből.

(7) Az európai angolna esetében annak minden életszakaszában tilos a rekreációs célú halászat.

(8) Az érintett tagállamok – külön-külön vagy együttesen – tájékoztatják a Bizottságot:

a) 2025. március 1-jéig az általuk a (3)–(6) bekezdéssel összhangban meghatározott tilalmi időszakról vagy időszakokról, és eljuttatják a Bizottságnak a választott időszak vagy időszakok indokolásául szolgáló alátámasztó információkat;

b) az általuk a (3)–(6) bekezdéssel összhangban meghatározott halászati tilalmi időszakot vagy időszakokat elrendelő nemzeti intézkedésekről az azok elfogadását követő két héten belül.]

14. cikk

A halászati lehetőségek elosztására vonatkozó különös rendelkezések

(1) A halászati lehetőségeknek az e rendeletben meghatározott, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:

a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;

b) az 1224/2009/EK rendelet 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások;

c) az (EU) 2017/2403 rendelet 12. és 47. cikke alapján végrehajtott újraelosztások;

d) a 847/96/EK rendelet 3. cikke és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerint engedélyezett további kirakodások;

e) a 847/96/EK rendelet 4. cikkével és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésével összhangban visszatartott mennyiségek;

f) az 1224/2009/EK rendelet 105., 106. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások;

g) az e rendelet 23. és 53. cikke szerinti kvótaátadások és -cserék.

(2) Az elővigyázatossági vagy analitikai szempontból kifogható TAC-ok hatálya alá tartozó állományokat e rendelet I. melléklete állapítja meg a TAC-oknak és a kvótáknak a 847/96/EK rendeletben előírt éves kezelése céljából.

(3) Amennyiben e rendelet I. melléklete ettől eltérően nem rendelkezik, a 847/96/EK rendelet 3. cikke az elővigyázatossági szempontból kifogható TAC-ok hatálya alá tartozó állományokra, az említett rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése, 4. cikke pedig az analitikai szempontból kifogható TAC-ok hatálya alá tartozó állományokra alkalmazandó.

(4) A 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke nem alkalmazandó, ha valamely tagállam az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (9) bekezdésében előírt elvét alkalmazza.

[*15. cikk*
A homoki angolnák halászatára vonatkozó tilalmi időszakok

2025. január 1. és március 31., valamint 2025. augusztus 1. és december 31. között tilos 16 mm-nél kisebb szembőségű fenékvonóhálóval, kerítőhálóval vagy hasonló vontatott halászeszközzel homoki angolnákra (*Ammodytes* spp.) irányuló kereskedelmi halászatot folytatni az ICES 2a és 3a körzetben, valamint az ICES 4 alterületen.]

[*16. cikk*
A közönséges tőkehal tekintetében az Északi-tengeren alkalmazandó korrekciós intézkedések

(1) Azon területek felsorolása, amelyeken a nyílt vízi halászeszközök (erszényes kerítőhálók és vonóhálók) kivételével valamennyi halászeszközzel tilos a halászat, valamint a tilalmi időszakok meghatározása a IV. mellékletben található.

(2) Az ICES 4a és 4b körzetben legalább 70 mm, az ICES 3a körzetben pedig legalább 90 mm szembőségű fenékvonóhálóval és kerítőhálóval, valamint a horogsorral[70] halászó hajók számára tilos a halászat az ICES 4a körzetnek az é. sz. 58° 30′ 00″-től északra és az é. sz. 61° 30′ 00″-től délre eső uniós vizein, valamint az ICES 3a.20 (Skagerrak), 4a és 4b körzetnek az é. sz. 57° 00′ 00″-től északra és a k. h. 5° 00′ 00″-től keletre eső uniós vizein.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az ott említett halászhajók abban az esetben halászhatnak a szóban forgó bekezdésben említett területeken, ha az alábbi kritériumok közül legalább egynek megfelelnek:

a) közönségestőkehal-fogásaik halászati utanként nem haladják meg a teljes fogásuk 5 %-át; azon halászhajókról, amelyek esetében a közönségestőkehal-

[70] Halászeszközkódok: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB, SDN, SSC, SX, LL, LLS.

fogások a 2017–2019-es időszakban nem haladták meg a teljes fogás 5 %-át, feltételezni kell, hogy megfelelnek ennek a kritériumnak, feltéve, hogy továbbra is ugyanazt a halászeszközt használják, mint az említett időszakban; ez a feltételezés megcáfolható;

b) olyan szabályozott és rendkívül szelektív fenékvonóhálót vagy kerítőhálót használnak, amely tudományos tanulmányok szerint a közönségestőkehal-fogások legalább 30 %-os csökkenését eredményezi az (EU) 2019/1241 rendelet V. melléklete B. részének 1.1. pontjában a vontatott halászeszközök tekintetében alapméretként meghatározott szembőségű halászeszközzel halászó hajókhoz képest; az ilyen tanulmányokat a HTMGB értékelheti, és negatív értékelés esetén az említett halászeszközök a továbbiakban nem tekinthetők az e cikk (2) bekezdésében említett területeken való használatra megfelelőnek;

c) a 100 mm vagy annál nagyobb szembőségű fenékvonóhálóval és kerítőhálóval (TR1) halászó halászhajók esetében a következő rendkívül szelektív halászeszközöket használják:

   i. a hasrészen legalább 600 mm szembőségű hasas vonóhálók;

   ii. megemelt halászkötél (0,6 m);

   iii. vízszintes elválasztó hálópanel nagy szembőségű szelektálóablakkal;

d) az ICES 4a körzetben legalább 70 mm, az ICES 3a körzetben pedig legalább 90 mm, de 100 mm-nél kisebb szembőségű fenékvonóhálóval és kerítőhálóval (TR2) halászó halászhajók esetében a következő rendkívül szelektív halászeszközöket használják:

   i. a lepényhal-alakúakat és a hengeres testű halakat különválasztó, a hengeres testű halak számára menekülőnyílással ellátott, legfeljebb 50 mm rácsrúdtávolságú szelektáló rács;

   ii. 300 mm szembőségű, négyzetes szemű Seltra-hálópanel;

   iii. menekülőnyílással ellátott, legfeljebb 35 mm rácsrúdtávolságú szelektáló rács;

e) a halászhajók olyan, a közönséges tőkehal fogásának elkerülésére irányuló nemzeti terv hatálya alá tartoznak, amelynek célja, hogy – térbeli vagy technikai intézkedések vagy ezek kombinációja révén – a közönséges tőkehal fogásait a tudományos szakvélemények alapján meghatározott halászati lehetőségeknek megfelelő halászati mortalitással összhangban lévő szinten tartsák; ezeket a terveket legkésőbb a végrehajtás időpontjától számított két hónapon belül értékelnie kell a tagállamok esetében a HTMGB-nek, harmadik országok esetében pedig a megfelelő nemzeti tudományos testületnek; ezek a tervek szükség esetén további felülvizsgálatnak vethetők alá, amennyiben az értékelések szerint a közönséges tőkehal fogásának elkerülésére irányuló nemzeti terv célkitűzése nem fog teljesülni.

(4) A tagállamok a (3) bekezdésben foglalt feltételeknek való megfelelés ellenőrzése céljából fokozzák a (2) bekezdésben említett halászhajók megfigyelését, ellenőrzését és felügyeletét.

(5) E cikk nem alkalmazandó a kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott halászati műveletekre, feltéve, hogy a vizsgálatok lefolytatására az (EU) 2019/1241 rendelet 25. cikkének megfelelően kerül sor.]

[*17. cikk*

A Kelta-tengerre, az Ír-tengerre és a Skóciától nyugatra fekvő területekre vonatkozó technikai intézkedések

(1) Az ICES 7f és 7 g körzetben, továbbá az ICES 7h körzetnek az északi szélesség 49°30′-től északra, valamint az ICES 7j körzetnek az északi szélesség 49°30′-től északra és a nyugati hosszúság 11°-tól keletre eső részén fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó halászhajókra a következők alkalmazandók:

a) a fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó halászhajóknak az alábbi szembőségű halászeszközök valamelyikét kell használniuk:

i. 120 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel felszerelt, 110 mm szembőségű zsákvég;

ii. 100 mm szembőségű, T90 típusú zsákvég;

iii. 120 mm szembőségű zsákvég;

iv. 160 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel felszerelt, 100 mm szembőségű zsákvég;

b) ezenfelül azon fenékvonóhálóval halászó halászhajóknak, amelyek fogásain belül – az esetleges visszadobásokat megelőzően – legalább 20 % a foltos tőkehal aránya, olyan halászeszközt kell használniuk, amelyben a horgászzsinór és az alínemelő közötti távolság legalább egy méter.

A tagállamok mentességet adhatnak e pont alkalmazása alól azoknak a fenékvonóhálóval halászó halászhajóknak, amelyek fogásain belül – az esetleges visszadobásokat megelőzően – kevesebb mint 1,5 % a közönséges tőkehal aránya, feltéve, hogy e hajókon fokozatosan növekvő arányban, legalább az összes halászati útjuk 20 %-ában jelen vannak megfigyelők a tengeren;

c) a fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó olyan halászhajóknak, amelyek fogásain belül több mint 30 % a norvég homár aránya, az alábbi halászeszközök egyikét kell használniuk:

i. 300 mm szembőségű négyzetes szemű hálómező; a 12 métert el nem érő teljes hosszúságú hajók 200 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezőt használhatnak;

ii. Seltra-hálópanel;

iii. 35 mm rácsrúdtávolságú szelektáló rács vagy hasonló hálórácsos szelektáló eszköz;

iv. 100 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel felszerelt, 100 mm szembőségű zsákvég;

v) kettős zsákvég, amelynek felső zsákvége legalább 100 mm szembőségű, T90 típusú hálóból készült, és egy legfeljebb 300 mm szembőségű elválasztó hálópanellel van felszerelve;

d) a fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó olyan halászhajóknak, amelyek fogásain belül több mint 55 % a vékonybajszú tőkehal aránya, vagy 55 % az ördöghalfélék, a szürke tőkehal és a rombuszhalak együttes aránya, az alábbi halászeszközök egyikét kell használniuk:

i. 100 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel felszerelt, 100 mm szembőségű zsákvég;

ii. 100 mm szembőségű, T90 típusú zsákvég.

(2) Az ICES 6a és 5b körzetben a ny. h. 12°-tól keletre eső (Skóciától nyugatra fekvő vizek) uniós vizeken fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval norvég homárra (*Nephrops norvegicus*) halászó halászhajókra a következők alkalmazandók:

a) a 100 mm-nél kisebb szembőségű zsákvéget használó halászhajóknak egy legalább 300 mm szembőségű, négyzetes szemű hálómezőt (rögzített pozíció) kell használniuk; a 12 métert el nem érő teljes hosszúságú és/vagy legfeljebb 200 kW motorteljesítményű hajók esetében a négyzetes szemű hálómező teljes hossza 2 m, szembősége pedig 200 mm lehet;

b) a 100–119 mm szembőségű zsákvéggel halászó olyan halászhajóknak, amelyek fogásain belül több mint 30 % a norvég homár aránya, legalább 160 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezőt (rögzített pozíció) kell használniuk.

(3) Az ICES 7a körzetben (Ír-tenger) fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó halászhajókra a következők alkalmazandók:

a) a legalább 70 mm, de 100 mm-nél kisebb szembőségű zsákvéggel felszerelt fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó olyan halászhajóknak, amelyek fogásain belül több mint 30 % a norvég homár aránya, az alábbi halászeszközök egyikét kell használniuk:

i. 300 mm szembőségű négyzetes szemű hálómező; a 12 métert el nem érő teljes hosszúságú halászhajók 200 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezőt használhatnak;

ii. Seltra-hálópanel;

iii. 35 mm rácsrúdtávolságú szelektáló rács;

iv. CEFAS-hálórács;

v. lengőhálós vonóháló;

b) a legalább 12 méter teljes hosszúságú, fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó olyan halászhajóknak, amelyek fogásain belül több mint 10 % a foltos tőkehal, a közönséges tőkehal és a valódi rájafélék együttes aránya, 120 mm szembőségű zsákvéget kell használniuk.

(4) Az e cikk 1. és 2. bekezdésében jelzett százalékos fogási arányokat az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkével és az (EU) 2019/1241 rendelet 27. cikkének (2) bekezdésével összhangban az összes tengeri biológiai erőforrás egyes halászati utak után kirakodott, élősúlyban kifejezett összes fogásának arányában kell kiszámítani.

(5) Az alábbi körzetekben a halászhajók nem halászhatnak fenékvonóhálóval és kerítőhálóval:

a) ICES 7f–k körzet;

b) az ICES 7e körzetnek a ny. h. 5°-tól nyugatra eső területén; és

c) az ICES 7b és 7c körzetekben.

Ez a tilalom nem vonatkozik a halászhajókra abban az esetben, ha:

i. legalább 100 mm szembőségű zsákvéget használnak; vagy

ii. a közönséges tőkehal járulékos fogásai a HTMGB értékelése szerint nem haladják meg az 1,5 %-ot, amikor az e cikk (1) bekezdésében említett területeken kívül halásznak.]

[*18. cikk*

A nagyszemű vörösdurbincsra vonatkozó technikai intézkedések az ICES 6–8 alterületen

(1) Az ICES 6–8 alterületen a nagyszemű vörösdurbincs (*Pagellus bogaraveo*) fogásaira 36 cm-es minimális állományvédelmi referenciaméret alkalmazandó.

(2) Az ICES 6 és 7 alterületen a nagyszemű vörösdurbincs rekreációs célú halászat keretében ejtett fogásaira 40 cm-es minimális állományvédelmi referenciaméret alkalmazandó.

(3) 2025. január 1-jétől június 30-ig a francia lobogó alatt közlekedő halászhajók számára tilos a nagyszemű vörösdurbincs halászata az ICES 6, 7 és 8 alterületen.

(4) 2025. február 1-jétől szeptember 30-ig tilos fenéken rögzített horogsorral (LLS) és fenékvonóhálóval (OTB) halászni a Kantábriai-tenger nyugati, Asztúria és Galicia tartományokkal szemközti részén.

(5) Tilos a nagyszemű vörösdurbincs rekreációs célú halászata a következő földrajzi területeken belül: RF 1 terület (Cariño/Celeiro), RF 2 terület (Ribadeo), RF 3 terület (Navia), RF 4 terület (Ensenada Canero), RF 5 terület (Ensenada de Cabrera/Ría San Martín de la Arena), RF 6 terület (Ría de Treto), RF 7 terület (Bilbao/Plentzia), RF 8 terület (Bermeo/Mundaka).]

[*19. cikk*

A közönséges tőkehal tekintetében a Kattegatban alkalmazandó korrekciós intézkedések

(1) A Kattegatban legalább 70 mm szembőségű fenékvonóhálóval[71] halászó uniós halászhajóknak az alábbi szelektív halászeszközök egyikét kell használniuk:

a) menekülőnyílással ellátott, legfeljebb 35 mm rácsrúdtávolságú szelektáló rács;

b) a lepényhal-alakúakat és a hengeres testű halakat különválasztó, a hengeres testű halak számára menekülőnyílással ellátott, legfeljebb 50 mm rácsrúdtávolságú szelektáló rács;

c) 300 mm szembőségű, négyzetes szemű Seltra-hálópanel;

d) olyan szabályozott, különlegesen szelektív halászeszköz, amelynek műszaki jellemzői a HTMGB általi értékelés tárgyát képező tudományos tanulmány szerint azt eredményezik, hogy a fedélzetükön kizárólag ilyen eszközt tartó halászhajók esetében a fogás kevesebb mint 1,5 %-át teszi ki a közönséges tőkehal.

(2) Azok az uniós halászhajók, amelyek részt vesznek valamely tagállam valamely projektjében, és rendelkeznek a teljeskörűen dokumentált halászathoz szükséges működőképes halászeszközökkel, használhatják az (EU) 2019/1241 rendelet V. mellékletének B. részében ismertetett halászeszközöket. Az érintett tagállam 2025. március 31-ig eljuttatja a Bizottságnak az ilyen hajók listáját.

[71] Halászeszközkódok: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB.

(3) E cikk nem alkalmazandó a kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott halászati műveletekre, feltéve, hogy a vizsgálatok lefolytatására az (EU) 2019/1241 rendelet 25. cikkének megfelelően kerül sor.]

20. cikk
Tilalom hatálya alá tartozó fajok

(1) Az uniós halászhajók számára tilos az alábbi fajok halászata, fedélzeten tartása, átrakodása, illetve kirakodása:

a) csillagrája (*Amblyraja radiata*) az ICES 4 alterület és az ICES 7d körzet egyesült királysági és uniós vizein; a 2a körzet egyesült királysági vizein; valamint a 3a körzet uniós vizein;

b) díszes nyálkásfejű hal (*Beryx splendens*) a NAFO 6 alterületen;

c) homoki tigriscápa (*Carcharias taurus*) a Földközi-tenger kivételével valamennyi vízterületen;

d) sima rája (*Dipturus batis*) állománycsoport (*Dipturus* cf. *flossada* és *Dipturus* cf. *intermedia*) az ICES 4 és 6–8 alterület egyesült királysági és uniós vizein; a 2a körzet és az 5 alterület egyesült királysági vizein; valamint a 3, 9 és 10 alterület uniós vizein;

e) nagy lámpáscápa (*Etmopterus princeps*) az ICES 4 alterület egyesült királysági és uniós vizein; a 2a körzet egyesült királysági vizein; valamint az ICES 1 és 14 alterület nemzetközi vizein;

f) közönséges kutyacápa (*Galeorhinus galeus*) horogsorral történő halászata az ICES 4 alterület egyesült királysági és uniós vizein; a 2a körzet egyesült királysági vizein; az ICES 5 alterület egyesült királysági és nemzetközi vizein; a 6–8 alterület egyesült királysági, uniós és nemzetközi vizein; valamint a 12 és 14 alterület nemzetközi vizein;

g) heringcápa (*Lamna nasus*) valamennyi vízterületen;

h) tüskés rája (*Raja clavata*) az ICES 3a körzet uniós vizein;

i) cifra rája (*Raja undulata*) az ICES 6 alterület egyesült királysági és uniós vizein; valamint az ICES 10 alterület uniós vizein;

j) cetcápa (*Rhincodon typus*) valamennyi vízterületen;

k) közönséges hegedűrája (*Rhinobatos rhinobatos*) a Földközi-tengeren; valamint

l) az IA. melléklet D. részében felsorolt mélytengeri fajok a következő ICES-övezetek uniós, egyesült királysági és nemzetközi vizein: ICES 1 övezet; ICES 2 övezet, kivéve a 2a körzet egyesült királysági vizeit; ICES 5–10 övezet; ICES 12 és 14 övezet; valamint a CECAF 34.1.1, 34.1.2 és 34.2 övezet. Ezenkívül az ICES 2a körzet és 4 alterület uniós és egyesült királysági vizein, amennyiben az említett melléklet így rendelkezik.

(2) Az (1) bekezdésben említett faj véletlenül kifogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől, és haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

21. cikk
Adattovábbítás

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján benyújtják a Bizottsághoz a kifogott állományok kirakodott mennyiségeire és a halászati erőkifejtésre vonatkozó adatokat, az e rendelet I. mellékletében foglalt állománykódokat használják.

II. fejezet
Harmadik országok vizeire vonatkozó halászati engedélyek

22. cikk
Halászati engedélyek

(1) A harmadik országok vizein tartózkodó uniós halászhajók rendelkezésére álló halászati engedélyek maximális számát – amennyiben alkalmazandó – az V. melléklet A. része határozza meg.

(2) Amennyiben az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdésével összhangban valamelyik tagállam a Bizottság értesítése után az e rendelet V. mellékletének A. részében foglalt halászati területek vonatkozásában kvótát ad át egy másik tagállamnak (kvótacsere), az átadást adott esetben a halászati engedélyek megfelelő módon történő átadásának kell kísérnie. Az egyes halászati területekre vonatkozó engedélyeknek az e rendelet V. mellékletének A. részében foglaltak szerinti teljes számát nem lehet túllépni. Az átadó tagállam a Bizottság kvótaátadásról történő értesítésével egyidejűleg értesíti a Bizottságot a halászati engedélyek átadásáról.

III. fejezet
A regionális halászati gazdálkodási szervezetek által kezelt halászati lehetőségek

1. SZAKASZ
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

23. cikk
Kvótaátadás és -csere

(1) Amennyiben egy regionális halászati gazdálkodási szervezet szabályai megengedik a regionális halászati gazdálkodási szervezet szerződő felei közötti kvótaátadást vagy -cserét, egy adott tagállam (a továbbiakban: az érintett tagállam) megbeszélést folytathat valamely másik szerződő féllel a szándékolt kvótaátadásról vagy -cseréről, és adott esetben elkészítheti annak lehetséges tervezetét. Az érintett tagállamok értesítik a Bizottságot erről a tervezetről.

(2) Az (1) bekezdés szerinti értesítés kézhezvétele után a Bizottság jóváhagyhatja a szándékolt kvótaátadás vagy -csere tervezetét. Amennyiben a Bizottság jóváhagyja a tervezetet, indokolatlan késedelem nélkül kifejezi egyetértését azzal, hogy a szándékolt kvótaátadást vagy -cserét magára nézve kötelezőnek ismerje el. A kvótaátadásról vagy -cseréről a regionális halászati gazdálkodási szervezet szabályainak megfelelően értesíti az említett szervezet titkárságát.

(3) A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat a megállapodás szerinti bármilyen kvótaátadásról vagy -cseréről.

(4) A kvótaátadás vagy -csere keretében az érintett tagállamtól kapott vagy annak átadott halászati lehetőségeket hozzá kell adni az említett tagállam számára kiosztott kvótához vagy le kell belőle vonni, mégpedig attól az időponttól kezdődően, amikor a kvótaátadás vagy -csere a regionális halászati gazdálkodási szervezet vonatkozó szerződő felével kötött megállapodás értelmében vagy – adott esetben – a regionális halászati gazdálkodási szervezet vonatkozó szabályainak megfelelően hatályba lép. Az ilyen kvótaátadás és -csere nem befolyásolhatja a halászati lehetőségek tagállamok közötti elosztására szolgáló, a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásának elvével összhangban meghatározott elosztási kulcsot.

[E rendelet 2–4. és 8–9. szakaszát a regionális halászati gazdálkodási szervezetek éves ülései után aktualizálni kell.]

[2. SZAKASZ
A NEAFC-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

24. cikk
Az Irminger-tengeren halászott vörös álsügér

(1) Meg kell tiltani minden halászati tevékenységet a WGS84-koordinátarendszerben megadott következő koordinátákkal kijelölt területen:

Földrajzi szélesség	Földrajzi hosszúság
é. sz. 63° 00′	ny. h. 30° 00′
é. sz. 61° 30′	ny. h. 27° 35′
é. sz. 60° 45′	ny. h. 28° 45′
é. sz. 62° 00′	ny. h. 31° 35′
é. sz. 63° 00′	ny. h. 30° 00′

(2) A halászhajók számára tilos az Irminger-tengerből és a szomszédos vizekből (ICES 5, 12 és 14 alterület, valamint NAFO 1 és 2 alterület) származó, sekély nyílt vízi és mélyvízi vörös álsügér (*Sebastes mentella*) halászata, fedélzeten tartása, át- és kirakodása az uniós kikötőkben, valamint az uniós halászhajók számára a harmadik országbeli kikötőkben is.

(3) Az uniós halászhajók nem vehetnek részt a (2) bekezdésben említett állományokat érintő átrakodási műveletekben.

(4) Az uniós halászhajók számára tilos az olyan halászhajók üzemanyag-utántöltése, illetve támogatási szolgáltatások nyújtása részükre, amelyek a (2) bekezdésben említett állományok fogásaival rendelkeznek.]

[3. SZAKASZ
AZ ICCAT-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

25. cikk
A halászati, tenyésztési és hizlalási kapacitás korlátozása

(1) Az Atlanti-óceán keleti részén a kékúszójú tonhal (*Thunnus thynnus*) 8 kg/75 cm és 30 kg/115 cm közötti méretű egyedeinek aktív halászatára engedéllyel rendelkező uniós etetőhajók és pergetett horogsoros hajók számát a VI. melléklet 1. pontjában foglaltak szerint kell korlátozni.

(2) A Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal 8 kg/75 cm és 30 kg/115 cm közötti méretű egyedeinek aktív halászatára engedéllyel rendelkező, part menti kisüzemi halászatot folytató uniós halászhajók számát a VI. melléklet 2. pontjában foglaltak szerint kell korlátozni.

(3) Az Adriai-tengeren a kékúszójú tonhal 8 kg/75 cm és 30 kg/115 cm közötti méretű egyedeinek tenyésztési célú aktív halászatára engedéllyel rendelkező uniós halászhajók számát a VI. melléklet 3. pontjában foglaltak szerint kell korlátozni.

(4) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal halászatára, fedélzeten tartására, átrakására, szállítására vagy kirakodására engedéllyel rendelkező uniós halászhajók számát a VI. melléklet 4. pontjában foglaltak szerint kell korlátozni.

(5) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren kékúszójútonhal-halászat céljából állított csapdák számát a VI. melléklet 5. pontjában meghatározottak szerint kell korlátozni.

(6) Az (EU) 2017/2107 rendelet[72] 17. cikkének megfelelően az észak-atlanti germon (*Thunnus alalunga*) célfajként való halászatára engedéllyel rendelkező uniós halászhajók maximális számát az e rendelet VI. mellékletének 7. pontjában foglaltak szerint kell korlátozni.

(7) Az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen nagyszemű tonhalra (*Thunnus obesus*) halászó, legalább 20 méter teljes hosszúságú uniós halászhajók maximális számát a VI. melléklet 8. pontjában foglaltak szerint kell korlátozni.

26. cikk
Rekreációs célú halászat

A tagállamok az ID. mellékletben foglaltak szerint a részükre kiosztott kvóták egy részét adott esetben rekreációs célú halászatra osztják ki.

[72] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2107 rendelete (2017. november 15.) az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságot (ICCAT) létrehozó egyezmény hatálya alá tartozó területen alkalmazandó állománygazdálkodási, állományvédelmi és ellenőrzési intézkedések megállapításáról, valamint az 1936/2001/EK, az 1984/2003/EK és az 520/2007/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 315., 2017.11.30., 1. o.).

27. cikk
Cápák

Az (EU) 2017/2107 rendelet 32–36. cikkében megállapított tilalmak mellett az *Alopias* nemhez tartozó rókacápafajok célzott halászata is tilos.

28. cikk
A trópusi tonhalfélékre vonatkozó, halcsoportosulást előidéző eszközök

(1) 2025. január 1. és március 12. között tilos a halcsoportosulást előidéző eszközök használata az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen.

(2) 2024. december 17. és 2024. december 31. között a tagállamok biztosítják, hogy halászhajóik ne telepítsenek halcsoportosulást előidéző eszközöket.]

[4. SZAKASZ
A CCAMLR-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

29. cikk
A fogashalak felderítő halászatára vonatkozó értesítések a 2025–2026-os halászati idényre vonatkozóan

(1) A 601/2004/EK tanácsi rendelet[73] 7. cikkének (2)–(7) bekezdésével összhangban a 48.6, 88.1 és 88.2 FAO-alterület, valamint az 58.4.1, 58.4.2 és 58.4.3a FAO-körzet nemzeti joghatóságon kívüli halászati területein a tagállamok a 2025. december 1-jétől 2026. november 30-ig tartó időszakban részt vehetnek, vagy engedélyezhetik halászhajóik számára, hogy részt vegyenek a fogashalak (*Dissostichus spp.*) horogsoros felderítő halászatában.

(2) A 601/2004/EK rendelet 7. cikkének (5) és (6) bekezdésében megállapított határidőktől eltérve, az ilyen halászatban való részvételi szándékot tanúsító tagállamok legkésőbb 2025. június 1-jéig értesítik a CCAMLR titkárságát.

30. cikk
Fogashalak halászata a 2024–2025-ös halászati idényben

(1) A 601/2004/EK rendelet 7a. cikkében megállapított, a felderítő halászatra vonatkozó különleges követelmények mellett a fogashalak halászata a 2024. december 1-jétől 2025. november 30-ig tartó időszakban a VII. melléklet A. táblázatában meghatározott tagállamokra, alterületekre és halászhajószámra korlátozódik, valamint az említett melléklet B. táblázatában meghatározott TAC-ok és járulékos fogási korlátok alkalmazandók.

(2) Tilos a cápafajok tudományos kutatástól eltérő célú közvetlen halászata. A cápáknak, különösen a fiatal és a nőivarú egyedeknek a fogashalak halászatában véletlenül kifogott járulékos fogásait élve vissza kell engedni a tengerbe.

---

[73] A Tanács 601/2004/EK rendelete (2004. március 22.) az Antarktisz tengeri élővilágának védelméről szóló egyezmény hatálya alá tartozó területen folytatott halászati tevékenységekre vonatkozó bizonyos ellenőrző intézkedések megállapításáról, valamint a 3943/90/EGK, a 66/98/EK és az 1721/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 97., 2004.4.1., 16. o.).

(3) Adott esetben a fogashalak halászatát bármely kis léptékű kutatási egység területén be kell szüntetni, ha a bejelentett fogás mértéke eléri a meghatározott teljes kifogható mennyiséget, és az említett kis léptékű kutatási egységben a halászati idény hátralévő részére be kell tiltani a halászatot.

(4) A halászatot földrajzilag és a tengermélység-tartomány szempontjából a lehető legkiterjedtebb területen kell végezni, a halászati potenciál meghatározásához szükséges információk megszerzése, valamint a fogások és halászati erőkifejtés túlzott koncentrációjának elkerülése érdekében. Azonban a 48.6, 88.1 és 88.2 FAO-alterületen tilos a halászat az 550 méternél kisebb mélységben.

31. cikk
Krillhalászat a 2025–2026-os halászati idényben

(1) A 601/2004/EK rendelet 5a. cikke alkalmazásában a 2025. december 1-jétől 2026. november 30-ig tartó időszakban a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen krillre (*Euphausia superba*) irányuló halászatot folytatni kívánó tagállamok a VII. melléklet függelékének B. részében foglalt formanyomtatványon legkésőbb 2025. május 1-jéig értesítik erről a Bizottságot.

(2) A 601/2004/EK rendelet 7. cikkének (5) és (6) bekezdésében megállapított határidőktől eltérve, valamint a tagállamok által benyújtott információk alapján a Bizottság legkésőbb 2025. május 30-ig eljuttatja az értesítéseket a CCAMLR titkárságához.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett értesítésnek tartalmaznia kell a 601/2004/EK rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt információkat minden olyan halászhajó tekintetében, amely számára engedélyezett a krillhalászatban való részvétel.

(4) A CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen krillhalászatot folytatni kívánó tagállamok csak az engedéllyel rendelkező azon hajók tekintetében jelentik be erre irányuló szándékukat, amelyek az értesítés időpontjában:

a) a lobogójuk alatt közlekednek; vagy

b) egy másik CCAMLR-tag lobogója alatt közlekednek, de a halászat idején várhatóan az említett tagállam lobogója alatt fognak közlekedni.

(5) Amennyiben egy engedéllyel rendelkező halászhajó, amelyről az (1), (2) és (3) bekezdésnek megfelelően értesítették a CCAMLR titkárságát, indokolt működési okokból vagy *vis maior* következtében nem vehet részt krillhalászatban, az adott tagállam jogosult engedélyezni az említett halászhajónak egy másik halászhajóval történő helyettesítését. Ilyen esetekben az érintett tagállam haladéktalanul tájékoztatja a CCAMLR titkárságát és másolatban a Bizottságot, és megadja:

a) a helyettesítésre szánt halászhajó(k) részletes adatait, beleértve a 601/2004/EK rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt információkat is; valamint

b) a helyettesítést indokló okok részletes leírását, valamint a vonatkozó bizonyítékokat és igazolásokat.]

5. SZAKASZ
AZ IOTC ILLETÉKESSÉGI TERÜLETE

32. cikk

Az IOTC illetékességi területén halászó hajók halászati kapacitásának korlátozása

(1) Az IOTC illetékességi területén trópusi tonhalfélékre halászó uniós halászhajók maximális számát és azok bruttó tonnatartalomban mért megfelelő kapacitását a VIII. melléklet 1. pontja határozza meg.

(2) Az IOTC illetékességi területén kardhalra (*Xiphias gladius*) és germonra (*Thunnus alalunga*) halászó uniós halászhajók maximális számát és azok bruttó tonnatartalomban mért megfelelő kapacitását a VIII. melléklet 2. pontja határozza meg.

(3) A tagállamok az (1) és (2) bekezdésben említett halászati tevékenységek egyikéhez kijelölt halászhajókat átcsoportosíthatják a másik halászati tevékenységhez, amennyiben bizonyítani tudják a Bizottság előtt, hogy ez a változtatás nem eredményezi az érintett halállományokra irányuló halászati erőkifejtés növekedését.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben flottájuk kapacitás-átcsoportosítására tesznek javaslatot, az átcsoportosítandó halászhajók szerepeljenek az engedélyezett hajókról vezetett IOTC-nyilvántartásban vagy valamely másik regionális tonhalhalászatot irányító szervezet hajólajstromában. Nem csoportosíthatók át azok a halászhajók, amelyek szerepelnek bármely regionális halászati gazdálkodási szervezet jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat (IUU) halászati tevékenységet folytató hajóinak jegyzékében.

(5) A tagállamok halászati kapacitásukat az (1) és (2) bekezdésben említett felső határértékeket meghaladóan csak az IOTC-nek benyújtott fejlesztési tervekben megszabott keretek között bővíthetik.

33. cikk

Halcsoportosulást előidéző sodródó eszközök és ellátóhajók

(1) A halcsoportosulást előidéző sodródó eszközöket műszerezett bójákkal kell ellátni. Más bóják, például rádióbóják használata tilos.

(2) Az erszényes kerítőhálós hajók egyszerre legfeljebb 300 működő bóját követhetnek.

(3) Erszényes kerítőhálós hajónként évente legfeljebb 500 műszerezett bója szerezhető be. Egyetlen erszényes kerítőhálós hajón sem lehet egyidejűleg 500-nál több műszerezett bója, beleértve a készleten lévő és a működő bójákat egyaránt.

(4) Legfeljebb három, tagállami lobogó alatt közlekedő ellátóhajó támogathat legalább tíz, szintén tagállami lobogó alatt közlekedő erszényes kerítőhálós hajót. Ez a bekezdése nem alkalmazandó azokra a tagállamokra, amelyek csak egy ellátóhajót használnak.

(5) Egy erszényes kerítőhálós hajót mindenkor legfeljebb egy, valamely tagállam lobogója alatt közlekedő ellátóhajó támogathat.

(6) Az Unió nem regisztrálhat új vagy kiegészítő ellátóhajókat az engedélyezett hajókról vezetett IOTC-nyilvántartásban.

6. SZAKASZ
AZ SPRFMO-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

34. cikk
Nyílt vízi halászat

(1) Kizárólag az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen 2007-ben, 2008-ban vagy 2009-ben aktív nyílt vízi halászati tevékenységet folytató tagállamok halászhatnak nyílt vízi állományokra az adott területen, az IH. mellékletben meghatározott TAC-okkal összhangban.

(2) Az (1) bekezdésben említett tagállamok csak akkor vehetik igénybe az IH. mellékletben meghatározott halászati lehetőségeket, ha a következő hónap tizenötödik napjáig megküldik a Bizottságnak az alábbi információkat annak érdekében, hogy azokat a Bizottság továbbíthassa az SPRFMO titkárságának:

a) az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen aktívan halászó vagy átrakásban részt vevő hajók jegyzéke;

b) havi fogási jelentések.

[7. SZAKASZ
AZ IATTC-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

35. cikk
Erszényes kerítőhálós halászat

(1) Az erszényes kerítőhálós hajók nem halászhatnak sárgaúszójú tonhalra (*Thunnus albacares*), nagyszemű tonhalra (*Thunnus obesus*) vagy bonitóra (*Katsuwonus pelamis*):

a) vagy 2025. július 29-én 0.00-tól 2025. október 8-án 24.00-ig, vagy 2025. november 9-én 0.00-tól 2026. január 19-én 24.00-ig a következő vonalak által határolt területen:

– az amerikai kontinens csendes-óceáni partvonala;

– ny. h. 150º,

– é. sz. 40°,

– d. sz. 40°;

b) 2025. október 9-én 0.00-tól 2025. november 8-án 24.00-ig a következő vonalak által határolt területen:

– ny. h. 96º,

– ny. h. 110º,

– é. sz. 4°,

– d. sz. 3°.

(2) Az (1) bekezdésben említett, valamely tagállam lobogója alatt közlekedő halászhajók mindegyike tekintetében az adott tagállam 2025. április 1. előtt tájékoztatja a Bizottságot arról, hogy az (1) bekezdés a) pontja szerinti halászati tilalmi időszakok közül a halászhajó melyiket választotta ki.

(3) Az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen tonhalra halászó erszényes kerítőhálós hajóknak a fedélzetükön kell tartaniuk, majd ezt követően át kell rakniuk vagy ki kell rakodniuk az összes általuk kifogott sárgaúszójú tonhalat, nagyszemű tonhalat és bonitót.

(4) A (3) bekezdés nem alkalmazandó az alábbi esetekben:

a) a hal – a méretével össze nem függő okok miatt – emberi fogyasztásra alkalmatlannak minősül;

b) a hajóút utolsó szakaszában már nincs elegendő élőhaltartálytér az adott fogásból származó összes tonhal elhelyezésére.

36. cikk

Halcsoportosulást előidéző sodródó eszközök

(1) Az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen egy adott erszényes kerítőhálós hajó egyszerre legfeljebb 400 aktív, halcsoportosulást előidéző eszközzel rendelkezhet. Egy halcsoportosulást előidéző eszköz akkor tekinthető aktívnak, ha már a tengerben található, megkezdte a tartózkodási helyére vonatkozó adatok továbbítását, és helyzetét nyomon követi a hajó, annak tulajdonosa vagy üzemeltetője. A halcsoportosulást előidéző eszközök csak erszényes kerítőhálós hajók fedélzetén aktiválhatók.

(2) Az e rendelet 35. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban kiválasztott halászati tilalmi időszak kezdetét megelőző 15 nap során az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen az erszényes kerítőhálós hajók:

a) tartózkodnak a halcsoportosulást előidéző eszközök telepítésétől;

b) begyűjtik a halcsoportosulást előidéző eszközök eredetileg telepített számát.

37. cikk

A nagyszemű tonhal horogsoros halászatára vonatkozó fogási korlátok

Az egyes tagállamok horogsoros hajói által az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen évente kifogható nagyszemű tonhal összmennyiségét az IL. melléklet határozza meg.

38. cikk

A fehérfoltú cápa halászatára vonatkozó tilalom

(1) Az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen tilos a fehérfoltú cápa (*Carcharhinus longimanus*) halászata, továbbá az e területen kifogott fehérfoltú cápát tilos – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tartani, átrakni, kirakodni, raktározni, eladásra felkínálni vagy eladni.

(2) A fehérfoltú cápa véletlenül kifogott egyedeit a halászhajó-üzemeltetőknek meg kell óvniuk az esetleges sérülésektől, és haladéktalanul vissza kell engedniük a tengerbe.

(3) A halászhajó-üzemeltetőknek rögzíteniük kell a visszaengedések számát, megjelölve az egyedek állapotát (elpusztult vagy élő), és az említett információkat be kell jelenteniük az állampolgárságuk szerinti tagállamnak. A tagállamok a 2023 során gyűjtött információkat 2024. január 31-ig továbbítják a Bizottságnak.]

[8. SZAKASZ
A SEAFO-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

39. cikk
A mélytengeri cápák halászatára vonatkozó tilalom

A SEAFO-egyezmény hatálya alá tartozó területen tilos az alábbi mélytengeri cápák célzott halászata:

a) fantomcápa (*Apristurus manis*);

b) halvány sima lámpáscápa (*Etmopterus bigelowi*);

c) rövidfarkú lámpáscápa (*Etmopterus brachyurus*);

d) nagy lámpáscápa (*Etmopterus princeps*);

e) sima lámpáscápa (*Etmopterus pusillus*);

f) valódirája-félék (*Rajidae*);

g) bársonyos tüskéscápa (*Scymnodon squamulosus*);

h) a cápaalakúak (*Selachimorpha*) főrendjébe tartozó cápafajok;

i) tüskéscápa (*Squalus acanthias*).]

[9. SZAKASZ
A WCPFC-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

40. cikk
A nagyszemű tonhalra, a sárgaúszójú tonhalra, a bonitóra és a Csendes-óceán déli részén előforduló germonra irányuló halászat feltételei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területnek az é. sz. 20° és a d. sz. 20° közé eső nyílt tengeri területein a nagyszemű tonhalra (*Thunnus obesus*), a sárgaúszójú tonhalra (*Thunnus albacares*) és a bonitóra (*Katsuwonus pelamis*) halászó erszényes kerítőhálós hajók számára legfeljebb 403 halászati nap legyen kiosztva.

(2) Az uniós halászhajók nem halászhatnak a Csendes-óceán déli részén élő germonra (*Thunnus alalunga*) a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területnek a d. sz. 20°-tól délre eső részén.

(3) A WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területnek az é. sz. 20° és a d. sz. 20° közé eső nyílt tengeri területein a trópusi tonhal halászatára engedéllyel rendelkező uniós erszényes kerítőhálós hajók maximális száma nem haladhatja meg a IX. melléklet 2. táblázatában meghatározott határértékeket.

41. cikk
A halcsoportosulást előidéző eszközökkel folytatott halászat szabályozása

(1) A WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területnek az é. sz. 20° és a d. sz. 20° közötti részén 2025. július 1-jén 0.00-tól 2025. augusztus 15-én 24.00-ig az erszényes kerítőhálós hajók, a teherhajók, valamint az erszényes kerítőhálós hajókat kisegítő bármely más hajók nem telepíthetnek, nem kezelhetnek, illetve nem vethetnek ki hálót halcsoportosulást előidéző eszközökön.

(2) Az (1) bekezdés szerinti tilalom mellett a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó terület nyílt tengeri övezeteinek az é. sz. 20° és a d. sz. 20° közötti részén további egy hónapig tilos hálókat rögzíteni a halcsoportosulást előidéző eszközökre 2025. április 1-jén 0.00-tól 2025. április 30-án 24.00-ig, vagy 2025. május 1-jén 0.00-tól 2025. május 31-én 24.00-ig, vagy 2025. november 1-jén 0.00-tól 2025. november 30-án 24.00-ig, vagy pedig 2025. december 1-jén 0.00-tól 2025. december 31-én 24.00-ig.

(3) Az érintett tagállamok közösen meghatározzák, hogy a (2) bekezdésben említett halászati tilalmi időszakok közül melyik alkalmazandó a lobogójuk alatt közlekedő erszényes kerítőhálós hajókra. A tagállamok 2025. február 15-ig közösen tájékoztatják a Bizottságot a kiválasztott halászati tilalmi időszakról. A Bizottság 2025. március 1. előtt értesíti a WCPFC titkárságát az érintett tagállamok által közösen kiválasztott halászati tilalmi időszakról.

(4) Minden tagállam biztosítja, hogy egyik erszényes kerítőhálós hajója se telepítsen soha a tengerbe 350-nél több, aktivált műszerezett bójával felszerelt, halcsoportosulást előidéző eszközt. A bóják kizárólag erszényes kerítőhálós hajó fedélzetén aktiválhatók.

42. cikk

A kardhal halászatára engedéllyel rendelkező uniós halászhajók maximális száma

A WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területnek a d. sz. 20°-tól délre eső részén a kardhal (*Xiphias gladius*) halászatára engedéllyel rendelkező uniós halászhajók maximális számát a IX. melléklet határozza meg.

43. cikk

A kardhal horogsoros halászatára vonatkozó fogási korlátok a d. sz. 20°-tól délre

A tagállamok biztosítják, hogy a d. sz. 20°-tól délre horogsoros halászhajókkal kifogott kardhalak (*Xiphias gladius*) mennyisége 2025-ben ne haladja meg az IG. melléklet 2. táblázatában megállapított határértéket. Továbbá gondoskodnak arról, hogy ezen intézkedés eredményeként a kardhalra vonatkozó halászati erőkifejtés ne tolódjon el a d. sz. 20°-tól északra található területek irányába.]

10. SZAKASZ
BERING-TENGER

44. cikk

Az alaszkai tőkehalra a Bering-tenger nyílt tengeri részén folytatott halászat tilalma

A Bering-tenger nyílt tengeri részén tilos az alaszkai tőkehal (*Gadus chalcogrammus*) halászata.

11. SZAKASZ
A SIOFA-MEGÁLLAPODÁS HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

45. cikk

A fenékhalászatra vonatkozó korlátozások

A tagállamok biztosítják, hogy a lobogójuk alatt közlekedő, a SIOFA-megállapodás hatálya alá tartozó területen halászó halászhajók:

a) az éves fenékhalászati erőkifejtésüket a X. mellékletben meghatározott szintre korlátozzák;

b) kizárólag fenékhorogsorok használata esetén folytassanak fenékhalászatot; valamint

c) ne folytassanak halászatot az IK. mellékletben meghatározott Atlantis Bank, Coral, Fools Flat, Middle of What és Walter's Shoal ideiglenes védett területeken való halászatra, kivéve a fenékhorogsorokkal folytatott halászatot, amelyre az a feltétel is vonatkozik, hogy az említett területeken történő halászat idején folyamatosan a fedélzeten kell tartózkodnia egy tudományos megfigyelőnek.

46. cikk
A fogashalak halászatára vonatkozó intézkedések

A tagállamok biztosítják, hogy a lobogójuk alatt közlekedő, a SIOFA-megállapodás hatálya alá tartozó területen fogashalakra (*Dissostichus* spp.) halászó halászhajók:

a) ne halásszanak 500 méternél sekélyebb vizekben;

b) fedélzetén mindenkor tartózkodjon legalább egy tudományos megfigyelő, akinek azt a célt kell kitűznie, hogy a halászeszköz telepítésének időtartama alatt horogsoronként megfigyelje a kiemelt horgok 25 %-át; valamint

c) a fogashalak egyedeit megjelölik, és a kifogott élőtömeg minden egyes tonnája után legalább öt halat visszaengednek. 30 vagy annál több fogashal kifogását követően a megjelölésre és visszaengedésre legalább 60 %-os átfedési arány vonatkozik.

47. cikk
A mélytengeri cápák célzott halászatának tilalma

A SIOFA-megállapodás alá tartozó területen tilos az alábbi mélytengeri cápák célzott halászata:

a) portugál cápa (*Centroscymnus coelolepis*), kivéve az IK. mellékletben meghatározott járulékos fogási kvótával összefüggésben;

b) madárcsőrű tüskéscápa (*Deania calceus*);

c) nyelőcápa (*Centrophorus granulosus*);

d) búvárcápa (*Dalatias licha*);

e) *Bythaelurus bachi*;

f) *Chimaera buccanigella*;

g) *Chimaera didierae*;

h) *Chimaera willwatchi*;

i) hosszúorrú tüskéscápa (*Centroselachus crepidater*);

j) *Scymnodon macracanthus*;

k) bársonyos tüskéscápa (*Zameus squamulosus*);

l) *Etmopterus alphus*;

m) *Apristurus indicus*;

n) *Harriotta raleighana*;

o) *Bythaelurus tenuicephalus*;

p) galléros cápa (*Chlamydoselachus anguineus*);

q) nagyszemű szürkecápa (*Hexanchus nakamurai*);

r) sima lámpáscápa (*Etmopterus pusillus*);

s) déli alvócápa (*Somniosus antarcticus*);

t) koboldcápa (*Mitsukurina owstoni*);

u) *Etmopterus viator*;

v) halvány sima lámpáscápa (*Etmopterus bigelowi*);

w) érdes tüskéscápa (*Centrophorus squamosus*);

x) kis nyelőcápa (*Centrophorus uyato*);

y) *Squalus mitsukurii*;

z) *Deania quadrispinosa*;

za) nyílfejű tüskéscápa (*Deania profundorum*);

zb) *Bathyraja tunae*;

zc) *Rhinochimaera africana*.

12. SZAKASZ
AZ NPFC-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

48. cikk
A foltos makrahal halászata

(1) Az NPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területen halászó uniós halászhajókra vonatkozóan a lobogó szerinti tagállamok továbbítják a Bizottságnak a következő összesített adatokat a következő időpontokig:

a) a foltos makrahalra (*Scomber japonicus*) vonatkozó fogási korlátok keretében ejtett havi fogásokat a következő hónap hetedik napjáig az NPFC valamennyi szerződő fele tekintetében a vonóhálós halászhajók és az erszényes kerítőhálós hajók esetében, az IM. mellékletben meghatározottak szerint, amennyiben az említett fogási korlátok felhasználása 60 % alatt van; valamint

b) a foltos makrahalra vonatkozó fogási korlátok keretében ejtett heti fogásokat a következő hét keddjéig, amennyiben az említett fogási korlátok felhasználása 60 % felett és 95 % alatt van.

A Bizottság összeállítja és haladéktalanul továbbítja ezeket az információkat az NPFC ügyvezető titkárának.

(2) Két napon belül azon időpontot követően, hogy az NPFC ügyvezető titkára értesítést ad ki arról, hogy az említett fogási korlátok felhasználása elérte a 95 %-ot, a Bizottság elrendeli az említett fogási korlátok hatálya alá tartozó halászat tilalmát.

(3) A Bizottság a következő év februárjának végéig összeállítja és továbbítja az NPFC ügyvezető titkárának az NPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területen halászott foltos makrahal éves fogásaira vonatkozó adatokat.

(4) Ezt a cikket az 1224/2009/EK tanácsi rendelet 33. cikkében meghatározott, a halászati lehetőségekre vonatkozó jelentési kötelezettségeken túlmenően kell alkalmazni.

49. cikk

A cápák védelme az NPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területen

(1) Az NPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területen halászó uniós halászhajók számára tilos a cápák halászata, fedélzeten tartása, át- és kirakodása az NPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területen.

(2) Az (1) bekezdésben említett faj véletlenül kifogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől, és haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

50. cikk

Az anadrom halak védelme az NPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területen

(1) Az NPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területen halászó uniós halászhajók számára tilos a ketalazac (*Oncorhynchus keta*), a kisutch-lazac (*Oncorhynchus kisutch*), a rózsaszín lazac (*Oncorhynchus gorbuscha*), a vörös lazac (*Oncorhynchus nerka*), a királylazac (*Oncorhynchus tshawytscha*), a japán lazac (*Oncorhynchus masou*) és a szivárványos pisztráng (*Oncorhynchus mykiss*) halászata, fedélzeten tartása, át- és kirakodása.

(2) Az (1) bekezdésben említett faj véletlenül kifogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől, és haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

III. CÍM
HARMADIK ORSZÁGBELI HAJÓK HALÁSZATI LEHETŐSÉGEI UNIÓS VIZEKEN

51. cikk

A Norvégia vagy a Feröer szigetek lobogója alatt közlekedő halászhajók

A Norvégia vagy a Feröer szigetek lobogója alatt közlekedő halászhajók számára a Bizottság az I. mellékletben meghatározott TAC-ok keretein belül, valamint az e rendeletben, az (EU) 2017/2403 rendelet III. címében és az említett rendelet alapján a Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt feltételek mellett engedélyezheti az uniós vizeken folytatott halászatot.

52. cikk

Az Egyesült Királyság lobogója alatt közlekedő, az Egyesült Királyságban, a Guernsey Bailiffségben, a Jersey Bailiffségben vagy a Man-szigeten lajstromozott és az Egyesült Királyság valamely halászati közigazgatási szerve által engedélyezett halászhajók

Az Egyesült Királyság lobogója alatt közlekedő, az Egyesült Királyságban, a Guernsey Bailiffségben, a Jersey Bailiffségben vagy a Man-szigeten lajstromozott és az Egyesült Királyság valamely halászati hatósága által engedélyezett halászhajók számára a Bizottság az I. mellékletben meghatározott TAC-ok keretein belül, valamint az e rendeletben, az (EU) 2017/2403 rendeletben és az említett rendelet alapján a Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt feltételek mellett engedélyezheti az uniós vizeken folytatott halászatot.

53. cikk

Kvótaátadások és -cserék az Egyesült Királysággal

(1) Az Unió és az Egyesült Királyság közötti kvótaátadásra vagy -cserére e cikkel összhangban kerül sor.

(2) Az a tagállam, amely az Egyesült Királysággal kvótaátadást vagy -cserét kíván lebonyolítani, megbeszélést folytathat az Egyesült Királysággal a kvótaátadás vagy -csere feltételeinek tervezetéről. Az érintett tagállamok értesítik a Bizottságot erről a tervezetről.

(3) Amennyiben a Bizottság jóváhagyja a (2) bekezdésben említett, az érintett tagállam által bejelentett kvótaátadás vagy -csere feltételeinek tervezetét, indokolatlan késedelem nélkül kifejezi egyetértését azzal, hogy az adott kvótaátadást vagy -cserét magára nézve kötelezőnek ismeri el. A Bizottság értesíti a tagállamokat és az Egyesült Királyságot a megállapodás szerinti kvótaátadásról vagy -cseréről.

(4) A megállapodás szerinti kvótaátadás vagy -csere keretében az Egyesült Királyságtól kapott vagy az Egyesült Királyságnak átadott halászati lehetőségeket az érintett tagállam számára kiosztott kvótának vagy a számára kiosztott kvótához hozzáadott, illetve azt csökkentő mennyiségnek kell tekinteni attól a pillanattól kezdve, amikor a kvótaátadásról vagy -cseréről szóló értesítés a (3) bekezdéssel összhangban megtörtént. Az ilyen kvótaátadás és -csere nem befolyásolhatja a halászati lehetőségek tagállamok közötti elosztására szolgáló, a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásának elvével összhangban meghatározott elosztási kulcsot.

54. cikk

A Venezuela lobogója alatt közlekedő halászhajók

A Venezuela lobogója alatt közlekedő halászhajókra az e rendeletben, az (EU) 2017/2403 rendelet III. címében és az említett rendelet alapján a Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt feltételek vonatkoznak.

55. cikk

Halászati engedélyek

Az uniós vizeken tevékenységet folytató harmadik országbeli halászhajók rendelkezésére álló halászati engedélyek maximális számát az V. melléklet B. része határozza meg.

56. cikk

A fogások és a járulékos fogások kirakodásának feltételei

Az e rendelet 55. cikkében említett halászati engedélyek alapján halászó harmadik országbeli halászhajók fogásaira és járulékos fogásaira az e rendelet 7. cikkében meghatározott feltételek alkalmazandók.

[E rendelet 57. cikkét az Unió harmadik országokkal folytatott konzultációit követően aktualizálni kell.]

57. cikk
Tilalom hatálya alá tartozó fajok

(1) Az uniós vizeken való tartózkodásuk során a harmadik országbeli halászhajók számára tilos a következő fajok halászata, fedélzeten tartása, át- és kirakodása:

a) homoki tigriscápa (*Carcharias taurus*) valamennyi uniós vízterületen;

b) csillagrája (*Amblyraja radiata*) az ICES 3a és 7d körzet uniós vizein; valamint az ICES 4 alterület uniós vizein;

c) sima rája (*Dipturus batis*) állománycsoport (*Dipturus* cf. *flossada* és *Dipturus* cf. *intermedia*) az ICES 3, 4 és 6–10 alterület uniós vizein;

d) közönséges kutyacápa (*Galeorhinus galeus*) horogsorral történő halászata az ICES 4 és 6–8 alterület uniós vizein;

f) heringcápa (*Lamna nasus*) valamennyi uniós vízterületen;

g) tüskés rája (*Raja clavata*) az ICES 3a körzet uniós vizein;

h) cifra rája (*Raja undulata*) az ICES 6 és 10 alterület uniós vizein;

i) közönséges hegedűrája (*Rhinobatos rhinobatos*) a Földközi-tenger uniós vizein;

j) cetcápa (*Rhincodon typus*) valamennyi uniós vízterületen; valamint

k) az IA. melléklet D. részében felsorolt mélytengeri fajok az ICES 6–10 alterület, valamint a CECAF 34.1.1, 34.1.2 és 34.2 övezet uniós vizein. Ezenkívül az ICES 4 alterület uniós vizein, amennyiben az említett melléklet így rendelkezik.

(2) Az (1) bekezdésben említett faj véletlenül kifogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől, és haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

IV. CÍM
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

58. cikk
A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az 1380/2013/EU rendelet által létrehozott, halászattal és akvakultúrával foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

59. cikk
Átmeneti rendelkezések

E rendelet 9–13., 15–20., 24., 27., 38., 39., 44., 47., 48. és 57. cikke 2026-ban továbbra is értelemszerűen alkalmazandó a halászati lehetőségeket 2026-ra meghatározó rendelet hatálybalépéséig.

60. cikk
Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2025. január 1-jétől 2025. december 31-ig kell alkalmazni.

Azonban:

a) a 12. cikk (1) bekezdését 2025. január 1-jétől 2025. december 31-ig, illetve addig az időpontig kell alkalmazni, amikor az (EU) 2019/1241 rendelet 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban elfogadott és az említett rendelet VII. melléklete A. részének az ICES 8, 9 és 10 alterületen, valamint a CECAF 34.1.1 övezet uniós vizeiben halászott sávos tőkehalra vonatkozó minimális állományvédelmi referenciaméret tekintetében történő módosításáról szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazandóvá válik, attól függően, hogy melyik a korábbi időpont;

b) a 13. cikk (1)–(7) bekezdését 2025. április 1-jétől 2026. március 31-ig kell alkalmazni;

c) a 17. és 18. cikket 2025. január 1-jétől 2025. december 31-ig, illetve addig az időpontig kell alkalmazni, amikor az (EU) 2019/1241 rendelet 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban elfogadott és az említett rendelet VI. és VII. mellékletének a Kelta-tengerre, az Ír-tengerre és a Skóciától nyugatra fekvő területekre vonatkozó technikai intézkedések, valamint az ICES 6–8 alterületen halászott nagyszemű vörösdurbincsra vonatkozó technikai intézkedések tekintetében történő módosításáról szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazandóvá válnak, attól függően, hogy melyik a korábbi időpont;

d) a 23. cikket 2025. január 1-jétől 2026. január 31-ig kell alkalmazni;

e) a 28. cikk (2) bekezdését 2024. december 17-től 2024. december 31-ig kell alkalmazni;

f) a 30. cikket, valamint a VII. mellékletet 2024. december 1-jétől 2025. november 30-ig kell alkalmazni;

g) a 35. cikk (1) bekezdésének a) pontját 2025. január 1-jétől 2026. január 19-ig kell alkalmazni;

h) a 12. szakasz alkalmazása megszűnik azon a napon, amikor a megfelelő intézkedéseket megállapító európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazandóvá válik;

i) az IA–IJ. és az IL. mellékletet 2026-ban is alkalmazni kell, amennyiben az említett mellékletek így rendelkeznek;

j) az IA. melléklet B. részének 116–118. táblázata 1. lábjegyzetét 2025. január 1-jétől 2025. december 31-ig, illetve addig az időpontig kell alkalmazni, amikor az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban elfogadott, a tüskéscápára vonatkozó kirakodási kötelezettségtől való eltérésről szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazandóvá válik, attól függően, hogy melyik a korábbi időpont;

l) az IK. mellékletet 2024. december 1-jétől 2025. november 30-ig kell alkalmazni, amennyiben az említett melléklet így rendelkezik;

m) az IM. és a XI. mellékletet 2025. június 1-jétől 2026. május 31-ig kell alkalmazni;

n) a II. mellékletet 2025. február 1-jétől 2026. január 31-ig kell alkalmazni;

o) az e rendeletben a 2025. évre és – amennyiben arról e rendelet rendelkezik – a 2026. évre is meghatározott fogási és erőkifejtési korlátok 2026-ban, és adott esetben 2027-ben továbbra is alkalmazandók, kizárólag a következő célokra:

i. az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;

ii. az 1224/2009/EK rendelet 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások;

iii. a 847/96/EK rendelet 4. cikkével és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésével összhangban visszatartott mennyiségek; valamint

iv. az 1224/2009/EK rendelet 105., 106. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök